

นิมิตร์เบ็ดเตล็ด

พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงพระศพ

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ

กรมขุนมรุพงษ์ศิริพัฒน์

ในพระเมรุท้องสนามหลวง

พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

อุทิศถวายในกรม

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมชนมรพงศ์ศิริพัฒน์ เมื่อยังดำรงพระชนม์อยู่ ได้มีพระประสงค์ที่จะพิมพ์หนังสือเรื่องหนึ่ง เป็นคติโบราณฝ่ายนิยมนิมิตร ฤๅทำนายโชคกลางที่ร้ายบางอย่าง แลรับสั่งว่า แม้มคตินั้นจะเป็นประการใด ถ้าได้พิมพ์ขึ้นไว้ คงจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะได้เพิ่มไว้ในจำนวนหนังสือโบราณได้หลายสำนัก แต่ลำเนาที่ไถ้มา ไม่แน่ว่าพระหฤทัยว่า จะถูกต้องกับต้นเดิมโดยตลอดฤๅหาไม่ จะสอบทานก็ยังไม่หาต้นเดิมที่ควรเชื่อว่าแท้จริงมิได้

หนังสือเรื่องนี้ ในกรมได้มีพระประสงค์ที่จะพิมพ์ในงานที่จะทรงบำเพ็ญพระกุศลพระชนมายุ ๖๐ ทศวรรษ แต่ประจวบพระโรคพระวักกพิการ สิ้นพระชนม์เมื่อวัน ๕ เมษายน本年เวลา ๑ นาฬิกา ๔๕ นาที ก่อนเที่ยง ก่อนถึงกำหนดวันงานนั้นเดือนเศษ การที่จะพิมพ์หนังสือเรื่องนึ่งจะรับมา

ยัคนทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จะพระราชทานเพลิงพระศพในกรมณพระเมรุท้องสนามหลวงในวันที่ ๓๘ เดือนนี้ เห็นว่า ถ้าได้พิมพ์หนังสือเรื่องนี้ได้ตลอดในงานสำหรับพระองค์ครั้งนี้ แม้ในกรมทรงทราบด้วยพระญาณวิจิตรใด ๆ คงเป็นที่พอพระหฤทัย จึงได้จัดการพิมพ์หนังสือเรื่องนึ่ง แลหนังสือเรื่องนึ่งมีได้ทราบชื่อเรื่องมาแต่เดิมว่า จะเรียกชื่อเรื่องอะไร พิจารณาตามเนื้อเรื่องได้ยั้ติเรียกชื่อตามเค้าความว่า เรื่อง “นิมิตรเยือกเกล็ด” ไว้แทน

๗

ความประสงค์อีกส่วนหนึ่ง ที่จะพิมพ์สมุดเล่มนี้ ได้มีผู้ปรารถนา
ที่จะให้พิมพ์พระประวัติในกรมไว้ด้วย แต่ไม่สามารถที่จะเรียงพระประวัติ
ได้ตลอด จึงได้พิมพ์แต่เฉพาะที่มลายพระวราชหัตถเลขาบางฉบับไว้
ในข้างต้นสมุดเล่มนี้แทน ซึ่งเห็นว่าตามความในลายพระหัตถเลขาฉบับนี้
เป็นพระประวัติในกรมอยู่มาก ยิ่งด้วยทรงพระกรุณาสืบมาทั้ง ๓ รัชกาล
แม้ในกรมทรงทราบ ก็คงจะทรงยินดีที่ผู้อยู่ภายหลัง มีไต่ละลืม
พระเดชพระคุณในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระกรุณาแก่
ในกรมมาแล้ว

หนังสือทั้งนี้ ถ้าจะเป็นคุณประโยชน์ให้ยังเกิดบุญกุศลได้บ้าง
ประการใด ขออภัยบุญกุศลนั้นถวายในกรมตามคตินิยมทุกประการ

วังประทุมวนาคาม

วันที่ ๑๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

หม่อมเจ้าจงกลณี

เชื้อ วัฒนวงศ์ ณ กรุงเทพฯ

๗
(ตั้งกรม)

ศุภมัสดุ พระพุทธศาสนกาล เป็นอติศกัณฐ์แล้ว ๒๔๓๘ พรรษา
ปัตยุบันกาลจันทรคตินิยม มักกฎสังวัจฉระจิตรมาศกาฬปัฏษะ ปาฏิบพ
กิติสุรवारสุริยคติกาล รัตนโกสินทร์ศก ๑๑๔ มีนาคม เอกุณ
กิงส์ติมาสาหคุณพิเศษ ปวิเขตกาลกำหนด

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ บดินทรเทพยมหา
มกุฏ บวรยศรัตนราชวรวงษ์ วรุตมพงษ์บริพัตร วรชัตติยราชินิกโรคม
จาทูรันทบมมหาจักรพรรดิราชสังกาศ อุกโตสุชาติสังสุทธเคราะห์
จักรกริบรมนารถ มหามกุฏราชวงษ์กุล สุวัติกมูลสุสาธิต อรรคอกฤษฐ
ไพบุลย์ บรพาคุลยกฤษฐภาณินหาร สุภาธิการรังสฤษดิ์ ธิัญญลักษณ์
วิจิตรโสภาคยสรรพางค์ มหาชโนตมางคประนต บาทบงกชยุคล
ประสิทธิสรรพสุภผลอุดม บรมสุขุมาล ทิพยเทพาวตารไพศาลเกษรติ
คุณ อกุลยพิเศษ สรรพเทเวศรานุรักษ์ วิสิฐศักดิ์สมญา พิณิตประชา
นารถ เปรมกระมลชัยบราชประยูร มุลมขมาตยาภิรมย์ อุดมเทศา
ธิการ บริบูรณ์คุณสารสยามาทินคร วรุตเมกราชคิลก มหาปรีวาร
นายก อนันตมหันตวรฤทธิเดช สรรพวิเศษศิรินิธว ธเนกชนนิกรสโมสร
สมมต ประสิทธิวรยศมโหคม บรมราชสมบัติ นพปตลเสวตรฉัตรวาทีฉัตร
ศิริวัตรโนปลักษณ์มหาบรมราชาภิเศกาภิสิต สรรพทศทิศวิชิตไชย
สกลมไหสรวิยมหาสวามินทร์ มเหศวรมหินทรมหารามาธิราชวโรคม
บรมนารถชาติอาชาวไศรย พุทธาภิไศรวรคันสรณารักษ์ อกุลยศักดิ์

อรรถคนเรศวราธิบดี เมตตากกรุณาสีลลไทย อโนปโมยบุญการ สกล
ไพศาลมหารัษฎาธิบดินทร์ ปรมินทรมหามหาราชวชิราวุธ บรมนารถ
บพิตร พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ทรงพระราชดำริเห็นว่า พระเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าวิวัฒนพานวงษ์
ไ้ทรงรับราชการในกรมทหารมหาดเล็กราชวัลลภ แลไ้เป็นราช
องครักษ์ แล้วเป็นผู้บังคับการกรมทหารรักษาพระองค์ ไ้ทรงยังคับ
บัญชาพลทหาร แลรักษาราชการในตำแหน่งโดยเรียบร้อย ภาย
หลังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสด็จออกไปเป็นอรรคราชทูตวิเศษ
ประจำอยู่ณกรุงปารีส ก็ไ้ทรงรักษาราชการในหน้าที่โดยพระอุสาหะ
วิริยภาพเป็นอันมาก ครั้นเมื่อเสด็จกลับมากกรุงเพทฯ แล้ว ไ้
ทรงรับตำแหน่งข้าหลวงเทศาภิบาลมณฑลกรุงเก่า อันนับว่าเป็นหน้าที่
สำคัญอันหนึ่ง ซึ่งจะได้จัดการเปลี่ยนแปลงใหม่ ให้ราชการทั้งปวง
เป็นไปตามสมควรแก่เวลา บำรุงอาณาประชาราษฎร์ให้อยู่เย็นเป็นสุข
ทรงประกอบด้วยพระสติปัญญาสามารถในราชกิจน้อยใหญ่ เจริญไวย
วภูมิกับด้วยความจริงรักภักดีต่อไ้ฝ่าละอองธุลีพระบาทเป็นอันมาก สม
ควรที่จะไ้เลื่อนพระเกียรติยศขึ้นเป็นพระองค์เจ้าต่างกรม รัชการ
ฉลองพระเดชพระคุณต่างพระเนตรพระกรรณพระองค์หนึ่งไ้

จึงมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้สถาปนาพระเจ้า
น้องยาเธอ พระองค์เจ้าวิวัฒนพานวงษ์ขึ้นเป็นพระองค์เจ้าต่างกรม มีพระ
นามตามจารึกในพระสุพรรณบัฏว่า พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่น

มรุษย์ศิริพัฒน์ มุสิกนาม ทรงศักดินา ๑๕๐๐๐ ตามพระราชกำหนด
 อย่างพระองค์เจ้าต่างกรมในพระบรมมหาราชวัง จงทรงเจริญพระชนมายุ
 พรรณสุขะพะปฏิภาณคุณสารสมบัติ สรรพศิริสวัสดิ์พัฒนามงคล
 สุนทรศุภผลอนสารสมบุรณ อุดลย์เกียรติยศเทชานภาพ ทุกประการ
 เจ้ากรม เป็นหมื่นมรุษย์ศิริพัฒน์ ถ้อยศักดินา ๖๐๐
 ให้ทรงทั้ง ปลัดกรม เป็นหมื่นกำจัตติกร ถ้อยศักดินา ๔๐๐
 สมุหยาญชี เป็นหมื่นอมรพลประมาณ ถ้อยศักดินา ๓๐๐
 ให้ผู้ที่ได้รับตำแหน่งทั้ง ๓ นั้น ทำราชการในหลวงแลในกรมตามอย่าง
 ธรรมเนียม เจ้ากรม ปลัดกรม สมุหยาญชี ในพระองค์เจ้าต่างกรม
 ทั้งปวงสืบไป ขอให้มิคฺขสวัสดิ์เจริญ เทอญ

(พระบรมนามาภิไธย) พุฬางกรณ์ ป. ร.

ค

(เลื่อนกรม)

(พระบรมนามาภิไธย) วชิรवारุช ป. ร.

ศุภมัสดุ พระพุทธศาสนกาล เป็นอติทศกาศ ๒๔๕๕ พรรษา
กาลปัตถุยัน จันทโคจร มุสิกสัมพัตสว กอรรตีกมาส สุกกษัณห์ คติย
กิติ สลิวาสวริยคตีกาล รัตนโกสินทรศก ๑๓๓ พุศิจกายนมาส
เอกาทศมสุรทิน โดยกาลนิยม

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล วชิรवारุช เอกอรรคมหาบุรุษ บรม
นราธิราช พินิตประชานารถมหาสมมตวงษ์ อติศัณยพงษ์วิมลรัตน วร
ชาติติยราชินิกโรภม จาตุรนต์ขจรมมหาจักรพรรดิราชสังกาศ อุกโทสุชาต
สังสุทธเควระหณี จักรีบรมนารถ จุฬาลงกรณราชวรานุจร บรมมกุฎ
นเรนทร์สุรัสวตคิวงษวิสิฐ สุสชาติบุรพาธิการ อุดุลยภุชญาภินิหาร
อติเรกบุณยฤทธิ ฐัญญลักษณวิจิตรโสภาคยสรวพวงค์ มหาชนไนคตะมางค
ประณตบาทบงกชยุคล ประสิทธิสรรพคุณผลอุดมบรมสุขุมาล ทิพย
เทพาวตารไพศาลเกียรติคุณ อุดุลยพิเศษ สรรพเทพเวศรานุรักษ์ ปุริม
ศักดิ์สมญาเทพทวาราวดี ศรีมหาบุรุษสุตสมบัคิ เสนางคกนิกรรัตนอัศว
โกศล ประพนธปรีชามัทธสมาจาร บริบูรณ์คุณสารสยามาทินทร วรุต
เมกราชคิลก มหาปรีวารนายกอนันตมหันตวรฤทธิเดช สรรพวิเศษ
ศิรินทร บรมชนกาศิศรสสมมต ประสิทธิวรยศมโหคม บรมราชสมบัคิ
นพปฎลเศวตฉัตรากิฉัตร ศิริวิรัตนปลัษณ มหาบรมราชาภิเศกาภิสิต

สรรพทศทิศวิชิตไชย สกลมไหศวรวิมลาสวามินทร์ มเหศวรมหินทร
 มหารามาธิราชวโรดม ขรรณาดชาติอาชาวไศรย พุทธาทิไตรรัตนสรณา
 วัณษอคุลยศักดิ์อรรคนเรศวรามาธิบดี เมตตากาภรณ์สถลหฤไทย อโนป
 ไผยบุญการ สกลไพศาลมหารัษฎาธิเบนท์ พรเมนทรธรรมิกมหา
 ราชาธิราช ขรรณารณพิตร พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ทรงพระราชดำริเห็นว่า พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นมรุพงษ์
 ศิริพัฒน์ ได้ทรงรับราชการในตำแหน่งที่สำคัญมาหลายหน้าที่ทั้งฝ่าย
 ทหารแลพลเรือน ข้อความมีปรากฏอยู่ในประกาศตั้งกรมครั้งก่อนนั้น
 แล้ว ต่อเนื่องมาก็ได้ทรงจัดการในหน้าที่ข้าหลวงเทศาภิบาลมณฑล
 กรุงเก่า มีการวางแผนการปกครองให้ ได้ระเบียบเป็นหลักฐา
 นอันดี เป็นตัวอย่างแก่มณฑลอื่นในทั่วไป ภายหลังเมื่อราชการใน
 มณฑลกรุงเก่าเรียบร้อยแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ย้าย
 มารับราชการในมณฑลปราจีน เป็นข้าหลวงพิเศษประจำตำแหน่ง
 เทศาภิบาล ซึ่งเป็นมณฑลจะต้องจัดการพิเศษบางอย่างอันสำคัญกว่า
 มณฑลกรุงเก่า ก็ได้ทรงจัดการเรียบร้อยตลอดมาจนบัดนี้ เป็น
 ที่ไว้วางพระราชหฤไทย

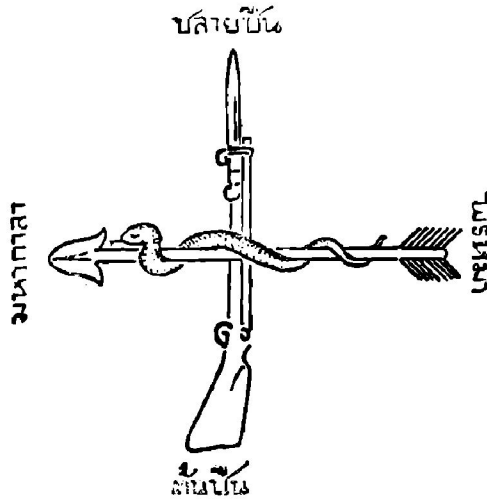
ส่วนในพระองค์พระบาท สมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้นไซ้
 ทรงนับว่ากรมหมื่นมรุพงษ์ศิริพัฒน์ได้ทรงเป็นผู้วิสสาสะคุ้นเคยมา ได้
 ทรงทราบพระอริยาไศรยอันสุจริตซอตรงมาตั้งแต่ยังประทับอยู่ในประเทศ
 ยุโรป ขณะเมื่อกรมหมื่นมรุพงษ์ศิริพัฒน์ ยังทรงดำรงตำแหน่งเป็น

ขรรคราชทูตประจำอยู่ในกรุงยาร์สันนั้นแล้ว และต่อมาเมื่อเสด็จกลับ
มากรุงสยามแล้ว ก็ยังมีใ้เลือกมอญในส่วนความวิสสาสน์นั้นเลย จึง
ทรงพระราชดำริว่า กรมหมื่นมรุพงษ์ศิริพัฒน์เป็นบรมวงษ์พระองค์ ๓
ซึ่งสมควรจะทรงยกย่องให้เป็นพระบรมวงษ์ผู้ใหญ่พระองค์ ๑ ได้

จึงมีพระบรมราชโองการ ดำรัสสั่งให้เลื่อน พระเจ้าบรมวงษ์เธอ
กรมหมื่นมรุพงษ์ศิริพัฒน์ ขึ้นเป็นกรมขุน มีพระนามตามจารึกในพระ
สุพรรณบัฏว่า พระเจ้าบรมวงษ์เธอ กรมขุนมรุพงษ์ศิริพัฒน์ มุสิกนาม
ทรงศักดินา ๑๕๐๐ ตามพระราชกำหนดอย่างพระองค์เจ้าต่างกรม ใน
พระบรมมหาราชวัง จึงทรงเจริญพระชนมายุ พรรณศุขพลปฏิภาณ
คุณสารสมบัติ สรรพศิริสวัสดิพิพัฒนามงคล วิบูลย์ศุภผลสกล
เกียรติยศ มโหฬารทุกประการ

เจ้ากรม เป็นขุนมรุพงษ์ศิริพัฒน์ ถอดศักดินา ๒๐๐
ให้ทรงเลื่อน ปลัดกรม คงเป็นหมื่นกำจัดอักษร ถอดศักดินา ๕๐๐
สมุหซ้ายฉู้ คงเป็นหมื่นอมรพลประมาณ ถอดศักดินา ๓๐๐
ให้ผู้นั้นได้เลื่อนแลคงบรรดาศักดิ์ทั้ง ๓ นั้น ทำราชการในหลวงแลในกรม
ตามอย่างธรรมเนียม เจ้ากรม ปลัดกรม สมุหซ้ายฉู้ ในพระองค์เจ้า
ต่างกรมทั้งปวงสืบไป ให้มีศุขสวัสดิเจริญเทอญ

นิมิตรเบ็ดเตล็ด ยามต้นขึ้นปลายขึ้น

ข้างขึ้นขึ้นขึ้นไปมหากาลา ข้างแรมขึ้นไปพรหมา

ถามถ้าคนมีทไปจะกลัยเมื่อไร

๑ ตกปลายขึ้นทายว่าจะกลัยวัน

๒ ตกกาลาทายว่าเจ็บไข้ ไม่สบายอยู่

๓ ตกพรหมาทายว่าจะไ้ลาภมากเป็นสุข

๔ ตกต้นขึ้นทายว่าหาลาภมิไ้แล

ถ้าผู้คนวิ้วควายหายจะไ้ คินฤาไมไ้

ตกต้นขึ้นว่ามีหายอยู่ในที่เดิม คงหาไ้แล

ตกกาลาทายว่าโรลักไป

ตกปลายขึ้นทายว่าจะไ้ เร่งหาอยู่ทิศประจิมแลบูรพา

ตกพรหมาทายว่าจะไ้ ในสามวัน

ถ้าถามถึง^๕จะหาย^๕จะตาย

ถ้า^๕ตก^๕ต้น^๕บน^๕ทนาย^๕ว่า^๕นาน^๕หาย

ถ้า^๕ตก^๕กา^๕ลา^๕ทนาย^๕ว่า^๕จะ^๕ลำ^๕บาก^๕นัก

ถ้า^๕ตก^๕ปลา^๕ย^๕ขึ้น^๕ไ^๕้น^๕นั้น^๕จะ^๕ตาย

ถ้า^๕ตก^๕พร^๕หมา^๕ทนาย^๕ว่า^๕ไม่^๕ตาย ให้^๕เร^๕ง^๕ร^๕ัก^๕ษา^๕เด^๕ก

ถ้าถาม^๕ลูก^๕ใน^๕ท^๕้อง^๕ห^๕น^๕ึง^๕ฤ^๕า^๕ย

ตก^๕ต้น^๕บน^๕ทนาย^๕ว่า^๕ช^๕าย

ตก^๕กา^๕ลา^๕ทนาย^๕ว่า^๕ร^๕้าย^๕น^๕ัก^๕ส^๕อน^๕ย^๕าก^๕มี^๕พ^๕ัง^๕คำ^๕พ^๕่อ^๕แม่^๕แล^๕จะ^๕เป^๕น^๕โ^๕ร

ตก^๕ปลา^๕ย^๕ขึ้น^๕ทนาย^๕ว่า^๕จะ^๕เป^๕น^๕ห^๕น^๕ึง^๕มี^๕ข^๕ัญ^๕ญ^๕า^๕ม^๕าก จะ^๕ไ^๕ด้^๕ย^๕ศ^๕ธ^๕

บ^๕ร^๕ร^๕ค^๕ค^๕ก^๕ค^๕

ตก^๕พร^๕หมา^๕ทนาย^๕ว่า^๕เป^๕น^๕ห^๕น^๕ึง^๕จะ^๕ไ^๕ด้^๕เป^๕น^๕เ^๕มี^๕เ^๕ส^๕ร^๕ษ^๕ฐ^๕

ถาม^๕ว่า^๕จะ^๕ไป^๕หา^๕ลา^๕จะ^๕ไ^๕ด้^๕ฤ^๕า^๕มี^๕ไ^๕ด้

ตก^๕ต้น^๕บน^๕ทนาย^๕ว่า^๕ห^๕า^๕มี^๕ไ^๕ด้ กล^๕ั^๕ย^๕จะ^๕เล^๕ย

ตก^๕กา^๕ลา^๕ทนาย^๕ว่า^๕จะ^๕เป^๕น^๕ค^๕ว^๕า^๕ม^๕ว^๕ิ^๕ว^๕า^๕ท^๕ุ^๕ม^๕เ^๕ก^๕เ^๕ย^๕ง^๕ก^๕ัน

ตก^๕ปลา^๕ย^๕ขึ้น^๕ทนาย^๕ว่า^๕จะ^๕ไ^๕ด้^๕ลา^๕ว^๕ม^๕าก

ตก^๕พร^๕หมา^๕ทนาย^๕ว่า^๕จะ^๕ไ^๕ด้^๕ลา^๕ว^๕น^๕้อย

ถามถึงของทรัพย์สินหายจะได้ถามได้

ตกต้น^๔บน^๕ทายว่าสูญ

ตกกาลาทายว่าจะเ็นความ

ตกปลาย^๔บน^๕ทายว่าจะได้ โดยง่าย

ตกพรหมาทายว่าจะได้^๔ส่วน^๕ เสียส่วนหนึ่งแล

ถามว่าไปค้าขายจะได้ลาภถามได้

ตกต้น^๔บน^๕ทายว่ามีได้ ถึง^๔ไถ่^๕กิน^๖ฮย^๗นัก

ตกปลาย^๔บน^๕ทายว่าได้ลาภมากนัก

ตกกาลาทายว่าจะเกิดอภัยความ

ตกพรหมาทายว่าจะได้^๔ลาภ^๕น้อย

ถ้าเขาเอาไม้โยนขึ้นไป

ตกต้น^๔บน^๕ทายว่าต้น^๔ขึ้น^๕ปลาย^๖ลง

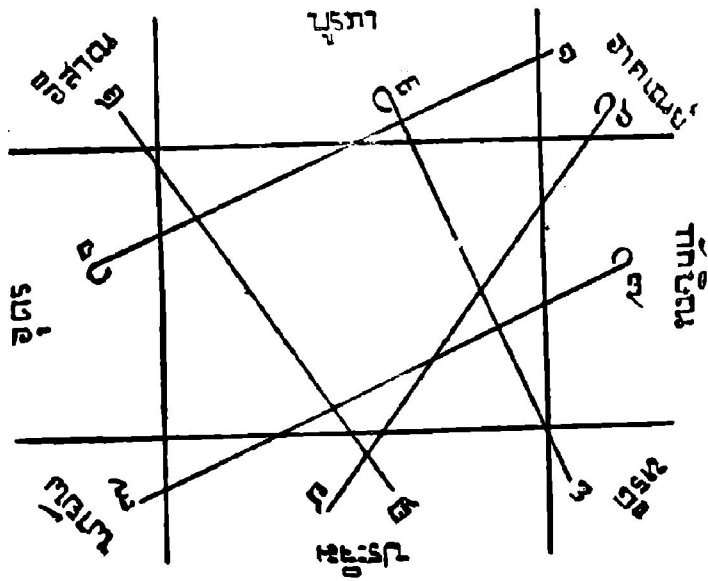
ตกกาลาทายว่าต้น^๔ลง^๕ปลาย^๖ขึ้น

ตกปลาย^๔บน^๕ทายว่าปลาย^๔ลง^๕ต้น^๖ขึ้น

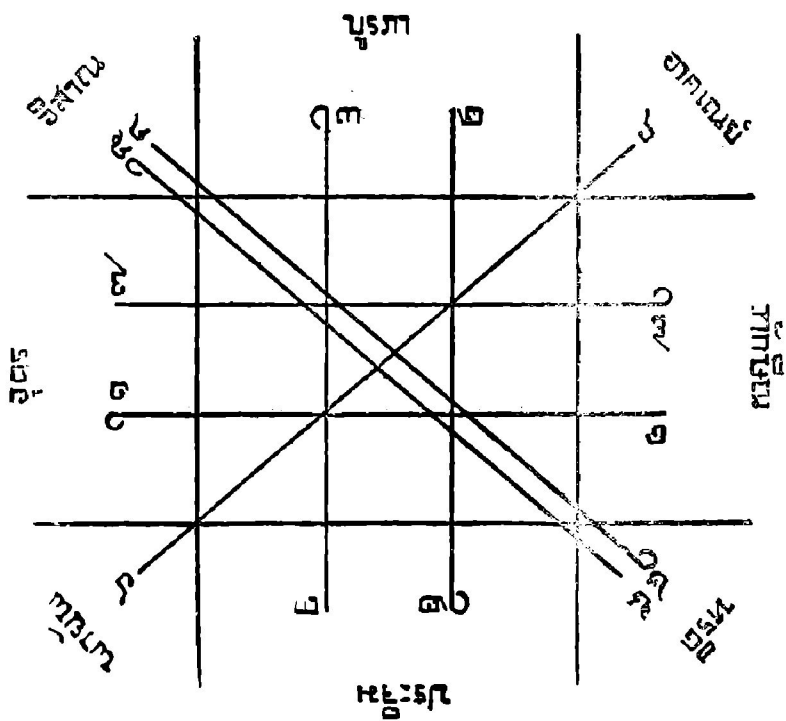
ตกพรหมาทายว่าต้น^๔ลง^๕ปลาย^๖ขึ้น

ขยยามต้น^๔บน^๕ปลาย^๖บน^๗แต่เพียงนี้

ตำราดูนาควันคืนตามทิศ

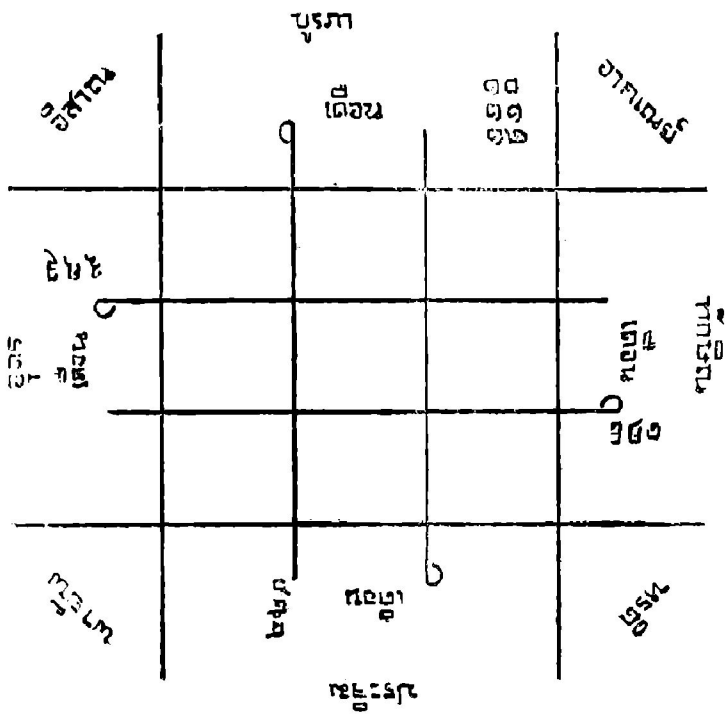
นาควันคืนย้ายอันเกิดนาค
ให้ย้ายหน้าตามนาค

วัน

๑	๑	๒		+	๔
๒	๒		+	๔	๑
๓		+	๔	๑	๒
๔	+	๔	๑	๒	
๕	๔	๑	๒		+
๖	๓	๒		+	๔
๗	๒		+	๔	๑

นาฬิกาศีระตามเดือนตามทิศ
 อ้ายอ้นเกล็ดนาค

จะชิงไชยอย่าไปสู้ทิศพระกาลจร อยู่ตามทิศทั้งนี้ ไปจะเกิดพิบัติ

ตั้งสำนวนวัน วัน ๕ ค่ำ	บูรพา วัน ๕ วัน ๑ } ค่ำ แรม ๑๕ ค่ำ	อาทปนวัน วัน ๑๑ } ค่ำ
จตุรวัน ๑ วัน ๑๑ } ค่ำ วัน ๑๕ } แรม		จตุรวัน ๑ วัน ๑๑ } ค่ำ วัน ๑๕ } แรม
ตั้งแบบวัน วัน ๑๑ } ค่ำ วัน ๑๕ } แรม	ตั้งแบบวัน วัน ๑๑ } ค่ำ วัน ๑๕ } แรม	ตั้งแบบวัน วัน ๑๑ } ค่ำ วัน ๑๕ } แรม

ปลูกเรือนนับตามอายุ

หญิงนับ ๑ ไปหา ๘ ชายนับ ๑ ไปหา ๒ ตกที่ปลูกเรือนดังนี้

๓ เรือนทอง	๔ เรือนโตทอง	๕ เรือนเปล้า
๑ เรือนขาว		๒ เรือนดำ
๖ เรือนเหล็ก	๗ เรือนหิน	๘ เรือนไม้

ยามอุบาทของ

ข้างขึ้นขาลง ข้างแรมนบขึ้น ตามคำ

เข้า สาย เที่ยง บ่าย เย็น

๔	+		๒	๑
๑	๔	+		๒
๒	๑	๔	+	
	๒	๑	๔	+
+		๒	๑	๔

สุณ ๑ ขย่ำพังจร

๒ สุณให้ยาคว

ปลอกสุณวลสวสกี

+ ทวอัยปริ

๔ สุณวิบูลย์ผล

จงจำอย่าเคล็ดอนคลาย

แม่นรณวอนจักอัยรา

จะไค้ลากสวสกี

ไภยพิชิตลากขมิ

แม่นจวลจะอันตราย

แม่นจวลไค้ลากหลาย

เข้าเที่ยงสายแลบ่ายเย็น ๖๖

จบเพียงนี้

วันห้ามเป็นอันตราย

คือตามคำ ทามเดือน ถูกตั้งต่อไป

วันตรุษ

	๕	ขึ้น ๗	
เดือน	๖	ห้าม	คำ
	๗	แรม ๗	

	๘	ขึ้น ๘	
เดือน	๙	ห้าม	คำ
	๑๐	แรม ๘	

	๑๑	ขึ้น ๙	
เดือน	๑๒	ห้าม	คำ
	๑	แรม ๙	

	๒	ขึ้น ๑	
เดือน	๓	ห้าม	คำ
	๔	แรม ๑	

วันรายทห้ามไม่ให้ทำการ คือ วันทกทินดังต่อไปนี้

วัน ๑ ห้ามขึ้น ๑ คำ แรม ๑ คำ

วัน ๒ ห้ามขึ้น ๔ คำ แรม ๔ คำ

วัน ๓ ห้ามชน ๕ คำ แรม ๕ คำ
 วัน ๔ ห้ามชน ๘ คำ แรม ๘ คำ
 วัน ๕ ห้ามชน ๕ คำ แรม ๕ คำ
 วัน ๖ ห้ามชน ๓ คำ แรม ๓ คำ
 วัน ๗ ห้ามชน ๗ คำ แรม ๗ คำ

วันวัย ห้ามวันยมชนต่อไป

วัน ๑ ห้ามชน ๑๒ คำ แรม ๑๒ คำ
 วัน ๒ ห้ามชน ๑๓ คำ แรม ๑๓ คำ
 วัน ๓ ห้ามชน ๗ คำ แรม ๗ คำ
 วัน ๔ ห้ามชน ๓ คำ แรม ๓ คำ
 วัน ๕ ห้ามชน ๖ คำ แรม ๖ คำ
 วัน ๖ ห้ามชน ๘ คำ แรม ๘ คำ
 วัน ๗ ห้ามชน ๘ คำ แรม ๘ คำ

ว่าด้วยวันโชคที่ต่อไป

วัน ๑ ชน ๘ คำ แรม ๘ คำ คี
 วัน ๒ ชน ๓ คำ แรม ๓ คำ คี
 วัน ๓ ชน ๘ คำ แรม ๘ คำ คี
 วัน ๔ ชน ๒ คำ แรม ๒ คำ คี

วัน ๕ ชน ๔ คำ แรม ๔ คำ ค
 วัน ๖ ชน ๓ คำ แรม ๓ คำ ค
 วัน ๗ ชน ๕ คำ แรม ๕ คำ ค
 จยเพียงนี้

จะกล่าววันจมน้ำพุต่อไป

เดือน ๕ วัน ๕ จม วัน ๓ พ
 เดือน ๖ วัน ๓ จม วัน ๔ พ
 เดือน ๗ วัน ๒ จม วัน ๕ พ
 เดือน ๘ วัน ๓ จม วัน ๖ พ
 เดือน ๙ วัน ๔ จม วัน ๗ พ
 เดือน ๑๐ วัน ๕ จม วัน ๓ พ
 เดือน ๑๑ วัน ๖ จม วัน ๒ พ
 เดือน ๑๒ วัน ๗ จม วัน ๓ พ
 เดือน ๑ วัน ๓ จม วัน ๔ พ
 เดือน ๒ วัน ๒ จม วัน ๕ พ
 เดือน ๓ วัน ๓ จม วัน ๖ พ
 เดือน ๔ วัน ๔ จม วัน ๗ พ
 จยเพียงนี้

จะกล่าวตำราอย่าไปตามที่ผิดหลง ไม่ดีแต่

ชาติคยพัพ กันถกอาชา

จันบุรพา อสุรราช

อังคารอิสาณราชสิงโ

พมยักโขอครกร

พฤษทักนิณจนหิงสน

ศุภระมั่งมั่งขี้จิเม

เสาร้อาคณย์คชวรัง

ขบฉีหลวงประจำวันตามทิศเท่านั้น

จะกล่าวตำราอุบาทว์ต่อไป

หนึ่งจวันรชาทว่เหล่าทั้งเก้าสิ่ง หนึ่งมหิงส์เมื่อยสองอย่าของหา
ทาสสามสุนัขสี่วัวห้า อีกบุตราเจ็ดคนมดทินมี สุนัขเจ็ดแปดเก้า
คชาเก้า แต่ล้วนเหล่าแรงร้ายแรงหน่ายหนี จะถอยถอยศคักคักชัก
อัยปรี เปนวาคีตังกล่าวเรื่องรวมา

ขบเพียงนี้

จะกล่าวตำราสัตว์จับเรือนต่อไป

หนึ่งแร้งแลงหม่นกแล็ก นกยางแกรกบินวัจับเคหา อีก
ปลวกผ้งรังกินซึ่งธาวา พวกหมู่ท่าเหล่านี้ลงเรือนใคร จะร้ายก็ต้อง
ห้ามไปตามทิศ ท่านกล่าวกิจพึงกระแสนแก้งไสย เข็ของบรพัวจะ
สูญซึ่งโงโค โทษจรวโรโทรมนักวิบัติเบียน ถ้าจับทิศอาคะณย์ท่าน
ทำนาย ว่าเพลิงร้ายลามไหม้ที่เสถียร ถ้าจับทิศทักษิณจะอาเกียร
เกิดพยาธิเบียดเบียนเจ็บไข้พลลง ถ้าแม่นจับประตบทิศหฤที โจรร้าย

จะย้ายตั้งประสงค์ ถ้าจับของประจิมจะบอกตรง ว่านาริยพงศ์ให้
 ลาภ ถ้าจับทิศอุดรแลพาศิ จะได้ทรัพย์สมบัติทั้งวัตถุ จับ
 อิศานเหลือคี่เร่งปรักหา อิศราจะปูนบำเหน็จตน

จบเพียงเท่านั้น

ระหว่วตามตำรา ว่าจะอยู่ดีกินดี จะชนะศัตรูตีนักแ

- วัน ๑ ข่ายหน้าไปทางบูรพา สระกลางกระหม่อมก่อน
 วัน ๒ ข่ายหน้าทิศประจิม สระหน้า

ฉาก	}	กินมะกรูด ส้มข่อย
อก		

 วัน ๓ ข่ายหน้าทิศทักษิณ บูชาดอกไม้อ่อนด้วย สระหมูก่อน
 วัน ๔ ข่ายหน้าทิศทักษิณ สระปากก่อน
 วัน ๕ ข่ายหน้าทิศอุดร สระคางก่อน
 วัน ๖ ข่ายหน้าทิศประจิม สระหัวก่อน
 วัน ๗ ข่ายหน้าทิศประจิม สระในตาก่อน

๓ สระวัน ๕ ๖ ๗	๓ สระวัน ๒ ๔	
๓ เกอน ๕ ขน ๓ คำ	๓ ไม่สู้ดี	
๓ เกอน ๖ ขน ๗ คำ	๓ สระเวลาบ่ายดี สระเวลาวันแรกชนก	

เดือน ๗ ขึ้น ๓ ค่ำ	สัปดาห์วันเพ็ญ
เดือน ๘ ขึ้น ๖ ค่ำ	สัปดาห์ขึ้น
เดือน ๙ ขึ้น ๑๕ ค่ำ	สัปดาห์เพ็ญ
เดือน ๑๐ ขึ้น ๗ ค่ำ	สัปดาห์แฉะ
เดือน ๑๑ ขึ้น ๕ ค่ำ	สัปดาห์แฉะ
เดือน ๑๒ ขึ้น ๓ ค่ำ	สัปดาห์ขึ้น
เดือน ๑ ขึ้น ๔ ค่ำ	สัปดาห์ขึ้น
เดือน ๒ ขึ้น ๑ ค่ำ	สัปดาห์เพ็ญ
เดือน ๓ ขึ้น ๕ ค่ำ	สัปดาห์ขึ้น
เดือน ๔ ขึ้น ๑ ค่ำ	สัปดาห์ขึ้น

จบเพียงนี้

ตำราขนบไชย

หนังสือตามขนบธรรมเนียมไชย จะปลดไฟรั้วโททโธษทั้งผอง

วัน ๑ ๑๕ ขึ้น นาคมีฤทธิศูครู ให้เอาน้ำใส่ศีรษะเสียก่อน
จึงไป จะมีเดช.

วัน ๒ ๑๔ ขึ้น เนื้อชนะเสือ ให้นอนเสียก่อนจึงไปจะมีลาภ.

วัน ๓ ๑๓ ขึ้น ข้างชนะราชสีห์ กินอาหารเสียก่อนจึงไป

วัน ๔ ๑๒ ขึ้น สุนัขชนะแพะ ให้กินน้ำเสียก่อนจึงไป

- วัน ๕ ๓๓ ชั้น พระจันทร์ชั้นพระราหู ให้เอาเท้ากลางเท้า
แตะม้าน้ำเสียก่อนจึงไป.
- วัน ๖ ๓๐ ชั้น หนู ๓๐ แมวกลิ้งหัว ให้ทำเครื่องหอมเสีย
ก่อนจึงไป.
- วัน ๗ ๘ ชั้น เขี่ยตีสั่งกลิ้ง ทำโกรธเสียก่อนจึงไป.
จบตำราธรรณูไชยเพียงนี้

ว่าด้วยตำราผ้งรอกตามเดือนที่เกิด

เด็กจะเลี้ยงง่ายอายุยืน แล

เดือน ๔	ผ้งทิศ	ฮกร หรวก	ชดลก ๑ คย ๓ นิ้ว
เดือน ๕	ผ้งทิศ	หรวก ฮกร	ชดลก ๑ คย ๖ นิ้ว
เดือน ๖	ผ้งทิศ	หรวก ฮกร	ชดลก ๓ คย ๓๑ นิ้ว
เดือน ๗	ผ้งทิศ	ฮกร บูรพา	ชดลก ๒ คย ๒ นิ้ว
เดือน ๘	ผ้งทิศ	ฮกร บูรพา	ชดลก ๑ คย ๕ นิ้ว

เดือน ๘	ฝั่งทิศ	อิศร บุรพา	ขลุกล ๑ คืบ ๑ นิ้ว
---------	---------	---------------	--------------------

เดือน ๑๐	ฝั่งทิศ	หรว อิสาน	ขลุกล ๑ คืบ ๑ นิ้ว
----------	---------	--------------	--------------------

เดือน ๑๓	ฝั่งทิศ	หรว อิสาน	ขลุกล ๑ คืบ ๒ นิ้ว
----------	---------	--------------	--------------------

เดือน ๑๒	ฝั่งทิศ	หรว อิสาน	ขลุกล ๑ ศอก
----------	---------	--------------	-------------

เดือน ๑	ฝั่งทิศอากาศเฉย	ขลุกล ๑ คืบ ๘ นิ้ว
---------	-----------------	--------------------

เดือน ๒	ฝั่งทิศอากาศเฉย	ขลุกล ๑ คืบ ๔ นิ้ว
---------	-----------------	--------------------

เดือน ๓	ฝั่งทิศอากาศเฉย	ขลุกล ๑ คืบ ๘ นิ้ว
---------	-----------------	--------------------

จบตำราผู้รกรเพียงนี้

ตำราผู้รกรใหม่

ถ้านั่งชน	๒	คำ	วัน	๖	กิมลาภ
	๓			๒	
	๕			๔	
	๗			๕	
	๑๒				
	๑๓				

๒		๒	
๓			
๖	คำ	วัน	๔
๙			๕
๑๕			๖

คัมภีร์
กัมภีร์

นอกกำหนดคนไม่คัมภีร์ จะเกิดทุกข์โง่

จบเพียงนี้.

จะวัยของเขาฝาก วัน ๒ วัน ๕ คัมภีร์

จะให้เขายืมของ วัน ๑ วัน ๔ คัมภีร์

ถ้าจะเอาเข้าน้อย วัน ๒ วัน ๖ คัมภีร์

ห้ามวัน ๑ วัน ๗ ไม่ให้เขาน้อย

อีกคำหนึ่งว่าจะเอาเข้าน้อย ห้วนเขากลับเขาเอาเข้า

ร่อนลานนวกเขาคักเขาในยังคำกิน

๓			
๔			
๖	คำ	คัมภีร์	
๑๒			
๑๓			
๑๔			

	๒	
	๓	
ข้างแรม	๔	ค่ำ ค่ำ
	๑๐	
	๑๒	

		๒	
คักผมน	๓	คัก	๓
	๗	คัก	๕
			๖

คักวัน ๕ ขยับวันนัก ห้ามแล

	๒		๕	
คัก	๔	คัก	๓	มีคัก
	๖	คัก	๑	วันนัก
			๗	

	๒	
จะล้างเรือน	๔	คัก
	๕	
	๗	

	๒	
ปลุกเรือน	๔	คัก
	๕	

วัน ๑ อย่าให้สัตว์^๔ | เท้า^๒

วัน ๒ อย่าให้เงินทองเข้าเรือน

วัน ๓ อย่าให้เลขยันตะกรรุดเหล็ก

วัน ๔ อย่าให้ไร่นาเรือกลสวน อย่าอำนวยบุญที่บ้าน

วัน ๕ อย่าให้อัฐิเบี้ยสมบัติต่าง ๆ

วัน ๖ อย่าให้มนุษย์แลใช้หนี้เงินทอง

วัน ๗ อย่าให้ช้างม้าวัวควาย อย่าใช้เงินทอง

ถ้าขอก้าวเรือ วัน^๒ | ๕ | คืนก็เร่งซื้อไว้

ถ้าขอก้าวเรือ วัน^๓ | ๔ | ๓ วันนี้ ถึงจะถูกก็อย่าซื้อ ชี้ไปร้านนัก

ถ้าขอก้าวเรือวัน ๗ ชี้ไปจะเป็นถึงสมณะพราหมณ์^๔ ชี้ก็ได้
บ่าเห็นรางวัล

จะว่าด้วยศิริวิธต่อไป

วัน ๑ ราชอยู่^๔ที่ถิ่น วัน ๒ ราชอยู่^๔หน้าผาก วัน ๓ ราชอยู่^๔มุก
วัน ๔ ราชอยู่^๔ปาก วัน ๕ ราชอยู่^๔สี่ข้าง วัน ๖ ราชอยู่^๔ท้อง วัน ๗ ราชอยู่^๔
แขนแลหน้าแข้ง

ว่าด้วยวันแปดตรูกัน

พระ ๑ กับพระ ๓

พระ ๒ กับพระ ๕

พระ ๖ กับพระ ๗

พระ ๔ กับพระ ๘

ว่าด้วยวันเป็นมิตรกัน

พระ ๑ กับพระ ๕ พระ ๒ กับพระ ๔
พระ ๖ กับพระ ๓ พระ ๘ กับพระ ๗

ว่าด้วยตำราปลูกต้นไม้ต่อไป

หนึ่งในขอยเขตรบ้านอย่าปลูกไม้ดังนี้ จะมีโทษต่างๆ

แค ๑ มะละกอ ๑ โพ ๑ ทาล ๑ ไคร้ ๑ มะเฟือง ๑ จั้ว ๑
ละหุ่ง ๑ การ ๑ มะกอก ๑ สลัก ๑ ไค ๑ สำโรง ๑ มะรุม ๑ กล้วย
ตานี ๑ น้ำเต้า ๑ กระทุ่ม ๑ ลั่นทม ๑ ถั่วแปบ ๑ เพกา ๑ มะปูด ๑

ไม่มีคุณปลูกในบ้านจะมีคุณต่างๆ

ทิศอาคเนย์	ปลูกกุ่ม ๑	กอไผ่ ๑	สารภี ๑
ทักษิณ	ปลูกตะกู ๑	มะม่วง ๑	มะปราง ๑
หริภ	ปลูกสะเดา ๑	พิกุล ๑	ราชพฤกษ์ ๑
ปราจีน	ปลูกมะขาม ๑	มะยม ๑	พทรา ๑
พายัพ	ปลูกมะกรูด ๑	มะนาว ๑	ส้มข่อย ๑
อีสาน	ปลูกสวาท ๑		
อุดร	ปลูกมะคูน ๑		

ว่าด้วยปลูกต้นไม้ตามวันต่อไป

วัน ๑ ปลูกเฮาควัระ ปลูกเวลาเย็น

วัน ๒ ปลูกเฮาตันเฮาลำ ปลูกเวลาสาย

วัน ๓ ปลุกเอาใบ ปลุกเวลางายแก่

วัน ๔ ปลุกเอาดอก

วัน ๕ ปลุกเอาฝักเอารวง

วัน ๖ ปลุกเอาผล ปลุกเวลาเช้า

วัน ๗ ปลุกไม้อันมีคุณ สายเอาใบ เข้าเอาลูก เย็นเอารากที่แล

จบตำราปลุกต้นไม้เพียงนี้

วัน ๘ ห้ามไม่ให้ตัดผม

วัน ๗ ห้ามไม่ให้ล้างผ้าใหม่

วัน ๓ ห้ามไม่ให้ใส่น้ำมัน นอกจากนั้นไม่ห้าม

ว่าด้วยราหูจรตามเวลาตามทิศ

ตั้งแต่ย่ำรุ่ง ไปถึง ๓ โมงเช้า ราหูจรอยู่ที่ทิศขรภ

ตั้งแต่ ๓ โมงแล้วจนถึงเที่ยง ราหูจรอยู่ที่ทิศหรั

ตั้งแต่เที่ยงกับมิถุน ๓ ถึงบ่าย ๓ โมง ราหูจรอยู่ที่ทิศอคร

ตั้งแต่บ่าย ๓ โมงกับมิถุน ๓ จนถึงค่ำ ราหูจรอยู่ที่ทิศอาคเนย์

ตั้งแต่ค่ำกับมิถุน ๓ จนถึงยาม ๓ ราหูจรอยู่ที่ทิศประจิม

ตั้งแต่ยามกับมิถุน ๓ ถึง ๒ ยาม ราหูจรอยู่ที่ทิศอีสาน

ตั้งแต่ ๒ ยามกับมิถุน ๓ ถึง ๓ ยาม ราหูจรอยู่ที่ทิศทักษิณ

ตั้งแต่ ๓ ยามกับมิถุน ๓ ถึงย่ำรุ่ง ราหูจรอยู่ที่ทิศพายัพ

จบราหูจรตามเวลาตามทิศเพียงนี้

ตำราแขวนธ้องไชยให้เลิกกตฤทิส

ให้แขวนทิศ	ประวิม พายัพ อุดร อีสาน	ให้เลิกกตฤทิสหนึ่งในสี่ทิศนี้ ให้แขวนสูง
------------	----------------------------------	--

เพียงมะนาวมะกรูดลอดได้ บุชาตอกไม้ตามกำลังวัน เครื่องเล่นตาม
ธรรมเนียม ชอกับพระอิศวร ทำตามตำราอันใดขอว่ามหาพิไชยมงคล
จบตำราแขวนธ้องไชยเพียงนี้

ตำรายาตราตามกำเนิดต่อไป ตามวันดี

แม้นเกิดวัน ๑ ไปวัน ๖ ที่ เกิดวัน ๒ ไปวัน ๑ ที่ เกิดวัน ๓ ไปวัน
๒ ที่ เกิดวัน ๔ ไปวัน ๓ ที่ เกิดวัน ๕ ไปวัน ๒ ที่ เกิด ๖ ไปวัน ๔ ที่ เกิด
วัน ๗ ไปวัน ๕ ที่

ตำราบอกข่าวร้ายแลดีตามเวลาตามทิศต่อไป

บอกทิศบูรพา

ตั้งแต่ย่ำรุ่งถึง ๒ โมง ๒๔ นาที ทายว่าจะมีความทุกข์ความ
โศรกมาถึง ตั้งแต่ ๒ โมง ๒๕ นาที ถึง ๔ โมง ๔๘ นาที ทายว่าจะได้สิ่ง
ของอันต้องความปรารถนา

ตั้งแต่ ๔ โมง ๔๘ นาที ถึงย่ำ ๑ โมง ๓๒ นาที ทายว่าจะมี
อันตรายเป็นถึง จะเกิดวิวาทუნวายน

ตั้งแต่ย้ายโมง ๑ กับ ๓๓ นาที ถึงย้าย ๓ โมง ๓๖ นาที ทายว่า
จะเกิดโรคเจียนตาย

ตั้งแต่ย้าย ๓ โมง ๓๗ นาที ถึงห้าค่ำ ทายว่าจะบริบูรณ์ด้วย
ลาภแลยศ

บอกทิศอาคเนย์

ตั้งแต่ย้ายรุ่งถึง ๒ โมง ๒๔ นาที ทายว่าญาติกาจะเอาของมา
ให้ด้วย จะมีความสบาย

ตั้งแต่ ๒ โมง ๒๕ นาที ถึง ๔ โมง ๔๗ นาที ทายว่าจะได้
พบเพื่อน จะเอาของต้องใจมาให้

ตั้งแต่ ๔ โมง ๔๘ นาที ถึงย้ายโมง ๑ กับ ๓๒ นาที ทายว่า
จะได้ความทุกข์ ความวิบัติแตกตาย หรือจะตาย

ตั้งแต่ย้ายโมง ๑ กับ ๓๓ นาที ถึงย้าย ๓ โมง ๓๖ นาที ทายว่า
จะมีโงยอันตรายนมาถึง

ตั้งแต่ย้าย ๓ โมง ๓๗ นาที ถึงห้าค่ำ ทายว่าจะตายแน่นอนมีตาย
ผู้ใหญ่จะทำเหตุ จะเกิดอาเพศต่าง ๆ

บอกทิศทักษิณ

ตั้งแต่ย้ายรุ่งถึง ๒ โมง ๒๔ นาที ทายว่าจะมีผู้มาเยี่ยมถึงเรือน

ตั้งแต่ ๒ โมงกับ ๒๕ นาที ถึง ๔ โมง ๔๗ นาที ทายว่ามีผู้
จะเอาของมาให้

ตั้งแต่ ๔ โมง ๔๘ นาที ถึงบ่าย ๓ โมง ๑๒ นาที ทายว่าจะพบ
สัตว์สูรกัน

ตั้งแต่บ่าย ๓ โมง ๑๓ นาที ถึง ๓ โมง ๓๖ นาที ทายว่าผู้
ใหญ่จะคิดอิฐหาเอาโทษให้

บอกทิศหรว

ตั้งแต่รุ่งถึง ๒ โมง ๒๔ นาที ทายว่าจะไถ่ของอันเป็นทชนม
มาสนัก

ตั้งแต่ ๒ โมง ๒๕ นาที ถึง ๔ โมง ๔๘ นาที ทายว่าจะตาย
ด้วยเขาคีตรา

ตั้งแต่ ๔ โมง ๔๘ นาที ถึงบ่าย ๓ โมง ๑๒ นาที ทายว่า
จะมีผู้ล้าลากถึงชนของมาให้

ตั้งแต่บ่าย ๓ โมง ๑๓ นาที ถึงบ่าย ๓ โมง ๓๕ นาที ทายว่า
จะมีผู้รับอาสาเป็นการตีจริง

ตั้งแต่บ่าย ๓ โมง ๓๖ นาที ถึงย่ำค่ำ ทายว่าจะมีสัตว์มาพุด
หลอกหลวง

บอกทิศประจิม

ตั้งแต่รุ่งถึง ๒ โมง ๒๔ นาที ทายว่าผู้มีบรรดาศกก็จะมาหา
ด้วยเมตทา จะสู้ลาภให้

ตั้งแต่ ๒ โมง ๒๕ นาที ถึง ๔ โมง ๔๗ นาที ทายว่าผู้มีศักดิ์
จะพลาดจะเมตตาคะมาหา

ตั้งแต่ ๔ โมง ๔๘ นาที ถึงบ่าย ๑ โมง ๑๒ นาที ทายว่าจะได้
ลาภโดยมาก ผู้มีศักดิ์จะมาให้ลาภ

ตั้งแต่บ่าย ๑ โมง ๑๓ นาที ถึงบ่าย ๓ โมง ๓๕ นาที ทายว่า
จะมีลาภ ด้วยผู้มีบรรดาศักดิ์จะให้ลาภ

ตั้งแต่บ่าย ๓ โมง ๓๖ นาที ถึงย่ำค่ำ ทายว่าจะได้ลาภตั้งหลาย
ฝน จะให้ผู้คนฆ่าทนาย

บอกทิศพายัพ

ตั้งแต่ย่ำรุ่งถึง ๒ โมง ๒๔ นาที ทายว่าจะมีผู้ใหญ่เกิดอริ

ตั้งแต่ ๒ โมง ๒๕ นาที ถึง ๔ โมง ๔๗ นาที ทายว่าจะเกิดความ
ร้อนใจ

ตั้งแต่ ๔ โมง ๔๘ นาที ถึงบ่าย ๑ โมง ๑๒ นาที ทายว่าจะมี
ความอึดใจสยบใจ

ตั้งแต่บ่าย ๑ โมง ๑๓ นาที ถึงบ่าย ๓ โมง ๓๕ นาที ทายว่าจะ
ได้ผู้หญิงอันเป็นที่ต้องใจ

ตั้งแต่บ่าย ๓ โมง ๓๖ นาที ถึงย่ำค่ำ ทายว่าจะได้ผู้คนลูกเมีย
อันเป็นที่ชอบใจ

บอกทิศอุดร

ตั้งแต่ย่ำรุ่งถึง ๒ โมง ๒๕ นาที ทายว่าจะมีผู้ปองคิตราย
 ตั้งแต่ ๒ โมง ๒๕ นาที ถึง ๔ โมง ๔๘ นาที ทายว่าจะมีความสุข
 สบายกับผู้หญิง
 ตั้งแต่ ๔ โมง ๔๘ นาที ถึงบ่าย ๓ โมง ๑๒ นาที ทายว่าจะได้ลาภ
 เหมโอช
 ตั้งแต่บ่าย ๓ โมง ๑๓ นาที ถึงบ่าย ๓ โมง ๓๕ นาที ทายว่าจะมี
 ลาภสนุกยิ่ง
 ตั้งแต่บ่าย ๓ โมง ๓๖ นาที ถึงย่ำค่ำ ทายว่าจะมีความสุขจะได้ที่
 สู้สมดังปรารถนา

บอกทิศอีสาน

ตั้งแต่ย่ำรุ่งถึง ๒ โมง ๒๕ นาที ทายว่าสรรพญาติมิตรจะให้ของ
 ท้องทาท้องใจ
 ตั้งแต่ ๒ โมง ๒๕ นาที ถึง ๔ โมง ๔๘ นาที ทายว่าท่านจะงใจ
 ใส่โทษให้ โดยความโกรธ
 ตั้งแต่ ๔ โมง ๔๘ นาที ถึงบ่าย ๓ โมง ๑๒ นาที ทายว่าความ
 ประสงค์อันใดจะสมประสงค์
 ตั้งแต่บ่าย ๓ โมง ๑๓ นาที ถึงบ่าย ๓ โมง ๓๕ นาที ทายว่าจะ
 เกิดวิบัติ สัตว์จะทำร้าย
 ตั้งแต่บ่าย ๓ โมง ๓๖ นาที ถึงย่ำค่ำ ทายว่าจะเกิดความร้อนใจ
 ไม่สบายด้วยสัตว์

จบตำรายอกข่าวเพียงนี้

ตำราเขม่นจะให้ รุรายต์

หลังคาขวามือผู้ให้ลาภ หลังคาซ้ายผู้หญิงจะกล่าวถึง ถึงกลาง
 ตาจะมีคนมาสู่ ตาซ้ายของตำเขม่นจะหาความเอา จมูกจะมีคนหาความ
 เอาไม่ตี หูขวาจะได้ยินข่าวร้ายมายอก หูซ้ายจะได้ลาภ คอข้างขวา
 จะมีลูกชายอันพึงใจ คอข้างซ้ายจะมีลูกหญิงอันพึงใจจะรักเข้าของนัก
 รักแร้ข้างซ้ายจะได้ลาภ รักแร้ขวาความจะมาถึง หัวใจเขาจะทำโทษ
 หลังจะได้เป็นน้อยกว่าท่าน ปากขวาจะมีลาภ ปากล่างจะมีทุกข์เพราะ
 ญาติ ไปไกลผู้ใหญ่จะให้ลาภ ถ้าปากบนจะได้กินของชอบปาก ที่นั่ง
 ข้างซ้ายขวาผู้หญิงจะให้ลาภ น้าข้างซ้ายผู้หญิงจะทำโทษ แขน
 ขวาลาภจะมาแต่ไกล ขนนางจะรักใคร่ แขนซ้ายผิวเมื่อยจะอย่ากัน
 คอซ้ายจะมีคนรัก คอขวาคอขวามือจะมาสู่ ถ้ามือซ้ายเป็นขนนางจะ
 ได้เลื่อนที่ ถ้ามือขวาเดินไปเมื่อหน้าจะได้แก้วแหวนเงินทอง นิ้วก้อย
 ขวจะเกิดอภัยความ นิ้วกลางจะร่ำฟงถึงพี่น้อง นิ้วก้อยซ้ายเมื่อ
 หน้าจะเกิดเหตุ นิ้วขวาทั้ง ๕ นิ้วจะเสียทรัพย์สิน เข้าขวาจะได้ลาภ
 เข้าซ้ายจะอย่ากันกับหญิง ค้นซ้ายเขาจะทำโทษ ค้นขวาจะมีลาภ
 ตะโพกขวาเขาจะทำโทษ ตะโพกซ้ายจะมีที่ไปไกล นมทั้งสองจะได้มีบุตร
 ผู้หญิงมีลาภใหญ่ ปากกลางหลานเหลนจะยังเกิดมี ใหล่ซ้ายจะ
 ได้ทุกข์เหมือนสีกาจากพระราม ขาขวาจะได้ทุกข์ไข้ญาติมาถึงตัว

จบตำราเขม่นเพียงนี้

วันโชคสุกผลตามทำวานี่ใช้ ไต่เสมอ

วัน ๑	ชั น	๘ ค่ำ	วัน ๒	ชั น	๓ ค่ำ	วัน ๓	ชั น	๘ ค่ำ
	แรม		แรม			แรม		
วัน ๔	ชั น	๒ ค่ำ	วัน ๕	ชั น	๔ ค่ำ	วัน ๖	ชั น	๑ ค่ำ
	แรม		แรม		แรม	แรม		แรม

วันเฉลิมศรี ตามทำวานี่ วันพ้นภัย

วัน ๑	ชั น	๑๑ ค่ำ	วัน ๒	ชั น	๕ ค่ำ	วัน ๓	ชั น	๑๔ ค่ำ
	แรม		แรม			แรม		
วัน ๔	ชั น	๓๐ ค่ำ	วัน ๕	ชั น	๙ ค่ำ	วัน ๖	ชั น	๑๓ ค่ำ
	แรม		แรม		แรม	แรม		แรม

วันดีมหาวันตามทำวานี่ต่อไปเป็นมงคล

วัน ๑	ชั น	๑๔ ค่ำ	วัน ๒	ชั น	๑๒ ค่ำ	วัน ๓	ชั น	๑๓ ค่ำ
	แรม		แรม			แรม		
วัน ๔	ชั น	๔ ค่ำ	วัน ๕	ชั น	๗ ค่ำ	วัน ๖	ชั น	๓๐ ค่ำ
	แรม		แรม		แรม	แรม		แรม

ว่าด้วยวันสาธารณประคินทักษิณ

วัน ๑	ชั น	๑ ค่ำ	วัน ๒	ชั น	๔ ค่ำ	วัน ๓	ชั น	๖ ค่ำ
	แรม		แรม			แรม		

วัน ๔ ^{ขึ้น} | ๘ ค่ำ วัน ๕ ^{ขึ้น} | ๕ ค่ำ วัน ๖ ^{ขึ้น} | ๓ ค่ำ วัน ๗ ^{ขึ้น} | ๗ ค่ำ
 แรม | แรม | แรม | แรม |

วันตรุษห้ามมิให้ทำการ

วัน ๓ ^{ขึ้น} | ๕ ค่ำ วัน ๒ ^{ขึ้น} | ๒ ค่ำ วัน ๓ ^{ขึ้น} | ๓ ค่ำ
 แรม | แรม | แรม |

วัน ๔ ^{ขึ้น} | ๗ ค่ำ วัน ๕ ^{ขึ้น} | ๕ ค่ำ วัน ๖ ^{ขึ้น} | ๖ ค่ำ วัน ๗ ^{ขึ้น} | ๘ ค่ำ
 แรม | แรม | แรม | แรม |

วันศิววันร่ายยมชนธิ

วัน ๓ ^{ขึ้น} | ๑๒ วัน ๒ ^{ขึ้น} | ๓๓ ค่ำ วัน ๓ ^{ขึ้น} | ๗ ค่ำ
 แรม | แรม | แรม |

วัน ๔ ^{ขึ้น} | ๓ ค่ำ วัน ๕ ^{ขึ้น} | ๘ ค่ำ วัน ๖ ^{ขึ้น} | ๘ ค่ำ วัน ๗ ^{ขึ้น} | ๘ ค่ำ
 แรม | แรม | แรม | แรม |

บอกเบื่องพระกาฬ

วัน ๓ ^{ขึ้น} | ๒ ค่ำ วัน ๒ ^{ขึ้น} | ๓๓ ค่ำ วัน ๓ ^{ขึ้น} | ๗ ค่ำ
 แรม | แรม | แรม |

วัน ๔ ^{ขึ้น} | ๕ ค่ำ วัน ๕ ^{ขึ้น} | ๖ ค่ำ วัน ๖ ^{ขึ้น} | ๘ ค่ำ วัน ๗ ^{ขึ้น} | ๘ ค่ำ
 แรม | แรม | แรม | แรม |

ว่าด้วยทิศอัมราห้ามต่อไป

วัน ๓ ทักษิณ วัน ๒ พายัพ วัน ๓ ประจิม วัน ๔ หรที
วัน ๕ อิศาน วัน ๖ อาคเนย์ วัน ๗ อุตร

ว่าด้วยทิศมฤตยู ห้ามต่อไป

วัน ๓ ประจิม วัน ๒ อาคเนย์ วัน ๓ อุตร วัน ๔ ทักษิณ
วัน ๕ หรที วัน ๖ พายัพ วัน ๗ $\left. \begin{array}{l} \text{บูรพา} \\ \text{อิสาน} \end{array} \right\}$

ถ้าจะทำการมงคลอันใดให้ดูตามฤกษ์ใหญ่นี้

วันขึ้น ๓ ค่ำ ทำการมงคลที่จะมีลาภ ยাত্রาไปหนบกเรือมิดี
ไถ่ข้าคนเย็บผ้าถุงผ้าใหม่ที่จะมีลาภ เจริญถ้อยความสู่ชนนางมิดี
โชคคี่แต่เช้าถึงบ่าย โชคร้ายแต่บ่ายถึงจวนรุ่ง

วันขึ้น ๒ ค่ำ ทำการมงคลมิดี จะตายจากกัน ตัดผ้าเย็บผ้า
ไฟระไหม้ ไถ่ข้าคนวิวาทจะเกิดถ้อยความ โชคร้ายแต่เช้าถึงเที่ยง
โชคคี่แต่เที่ยงถึงจวนรุ่ง

วันขึ้น ๓ ค่ำ ทำการมงคลมิดีจะตาย ตัดผ้าเย็บผ้าถุงผ้าใหม่
ไมตรี ไปสู่ชนนางที่จะมีลาภ ยাত্রาไปหนเรือคี่ โชคร้ายแต่เช้าถึงเพน
โชคคี่แต่เที่ยงจนจวนรุ่ง

วันขึ้น ๔ ค่ำ ทำการมงคลขึ้นนัก ปลุกเรื่อนสู่ผิวเมื่อยอยู่คักนัก
 ทั่วกัน ยাত্রาไปสู่ขุนนางที่จะมีลาภ จะไ้รางวัล อย่าไ้ข้าชอรวีควาย
 มิตี เจริญอภัยความคิ นุ่งผ้าใหม่คิจะมีลาภ เพราะท่านผู้ใหญ่ โชคคิ
 แต่เข้าถึงเที่ยง โชคร้ายแต่ย้ายถึงรุ่ง

ขึ้น ๕ ค่ำ ทำการมงคลทั้งปวง ปลุกเรื่อนกล่าวเมื่อยไ้ลาภ
 ทุกอัน ท้าวพระยาจะไ้ลาภแก่เรา ยাত্রาไปหนเรือกิ หนบกมิตี
 จะเสียของ ไ้ข้าคนรวีควายไ้นาเรือกสวนคิ เจริญอภัยความคิ
 ไปสู่เจ้านายขุนนางคิ คักผ้าเย็บผ้านุ่งผ้าใหม่คิจะไช้เจีย โชคคิแต่เข้า
 ถึงเที่ยง โชคร้ายแต่ย้ายถึงเที่ยงคิน

ขึ้น ๖ ค่ำ เร่งทำการมงคลทั้งปวง ปลุกเรื่อนกล่าวเมื่อยไ้ลาภ
 ทุกอัน ท้าวพระยาจะไ้ลาภแก่เรา ยাত্রาไปหนเรือกิ หนบกมิตี
 จะเสียของ ไ้ข้าคนรวีควายไ้นาเรือกสวนคิ เจริญอภัยความคิ
 ไปสู่เจ้านายขุนนางคิ คักผ้าเย็บผ้านุ่งผ้าใหม่คิจะไช้เจีย โชคคิแต่เข้า
 ถึงเที่ยง โชคร้ายแต่ย้ายถึงเที่ยงคิน

ขึ้น ๗ ค่ำ อย่าทำการมงคลทั้งปวงมิตี โชคร้ายแต่ย้ายถึงเที่ยง
 โชคคิแต่เที่ยงถึงรุ่ง

ขึ้น ๘ ค่ำ อย่าทำการมงคลมิตี ทำการเรื่อนคิจะมีลาภเพราะ
 ผู้หญิง คิแต่เที่ยงถึงจวนรุ่ง

ขึ้น ๙ ค่ำ ทำการมงคลคิจะมีลาภ ห้ามมิไ้ไปสู่ขุนนางมิตี ไป
 ค้าขายคิจะมีลาภ โชคคิแต่เข้าถึงเที่ยงคิน

ชั้น ๓๐ คำ ทำการมงคลคืนกั ท้าวพระยาจะให้ลาภ จะได้เป็นใหญ่
ได้ขำมีกั เจริญด้วยความทักผ้าเย็บผ้ากั โชคดีแต่เช้าถึงเที่ยง

ชั้น ๓๑ คำ ทำการมงคลคืนกั ท้าวพระยาจะให้ลาภ จะได้เป็น
ใหญ่ ได้ขำมีกั เจริญด้วยความทักผ้าเย็บผ้ากั โชคดีแต่เช้าถึงเที่ยง

ชั้น ๓๒ คำ ทำการมงคลมีกั ไปสู่ขุนนางก็จะมีลาภ ได้ขำคน
ชอวักควายมีกั โชคร้ายแต่เช้าถึงเพน

ชั้น ๓๓ คำ เร่งทำการมงคลทั้งปวงคืนกั จะได้ลาภเพราะท่าน
ผู้ใหญ่ ไปทางบกทางเรือไม่สู้กั โชคดีแต่เช้าถึงเที่ยงคืน

ชั้น ๓๔ คำ อย่าทำการมงคลร้ายนัก โชคร้ายแต่เช้าถึงเที่ยงแล

ชั้น ๓๕ คำ ทำการก็จะไ้ลาภเพราะผู้ใหญ่ ไปหนยกก็จะมิลาภ
ไปเรือมีกั โชคดีแต่เช้าถึงเที่ยง

แรม ๑ คำ ทำการมงคลกั กล่าวผิวเมื่บคิอาขยขึ้น ไปหนบกรเรือคั
สู่ขุนนางกั เย็บผ้าถุงผ้าใหม่คัทุกอย่าง โชคดีแต่เช้าถึงเที่ยง โชคร้าย
แต่บ่ายถึงรุ่ง

แรม ๒ คำ อย่าทำการมงคลมีกั สู่ขุนนางก็จะมิลาภ โชคร้าย
แต่เช้าถึงเที่ยง

แรม ๓ คำ อย่าทำการมงคลจะใช้เจ็ย ไปค้าขายก็จะมิลาภ
อย่าได้ขำชอวักควายมีกั โชคร้ายแต่เช้าถึงเที่ยง ทุะ

แรม ๔ คำ ให้เร่งทำการมงคล อย่าไปสู่เรือนท่านมีกั ได้ขำ
ชอวักควายก็จะมิลาภเพราะผู้ใหญ่ โชคดีแต่เช้าถึงเที่ยง

แรม ๕ ค่ำ ทำการมงคลมิดี ฆาตราทางเรือมิดี ไถ่ข้าชอววิควาย
ตัดผ้าเย็บผ้าถุงผ้าใหม่ เจริญอวยความดีจะมีลาภ โชคดีแต่คำถึงรุ่ง

แรม ๖ ค่ำ ทำการมงคลดีจะมีลาภ ฆาตราไปทางบกทางเรือดี
จะมีลาภเพราะหญิงแม่หม้าย สู้ชนนางก็จะมีลาภ ตัดผ้าเย็บผ้ามิดี
ไถ่ข้าชอววิควายดี โชคดีแต่เช้าถึงเที่ยง

แรม ๗ ค่ำ ทำการมงคลดีจะมีลาภ ฆาตราหนบกดีจะมีลาภ
เพราะขุนนาง โชคร้ายแต่เช้าถึงเที่ยง โชคดีแต่บ่ายถึงรุ่ง ๖

แรม ๘ ค่ำ ทำการมงคลมิดี ถ้าไปค้าขายหนบกหนเรือดีจะมีลาภ
เพราะขุนนาง นุ่งผ้าใหม่ตัดผ้าเย็บผ้าชอววิควายจะฉิบหายมิดี

แรม ๙ ค่ำ ทำการมงคลดี อย่าแล้วสวนจะไข้เจ็บ อย่าค้าขาย
หนบกจะเสียสิน ไต่ไปทางเรือจะมีลาภ ตัดผ้าเย็บผ้ามิดีจะเสียสิน

แรม ๑๐ ค่ำ อย่าทำการมงคลมิดี ไปค้าขายทางบกเรือดี
จะมีลาภ โชคร้ายแต่เช้าจนบ่าย

แรม ๑๑ ค่ำ ทำการมงคลดี ไปค้าขายทางบกทางเรือดีจะมีลาภ
ตัดผ้าเย็บผ้าถุงผ้าใหม่ดีจะมีลาภเพราะขุนนาง โชคดีแต่เช้าถึงเที่ยง

แรม ๑๒ ค่ำ ทำการมงคลมิดี ถ้าไปค้าขายทางบกดีจะมีลาภ
โชคดีแต่เช้าถึงเที่ยง โชคร้ายแต่บ่ายถึงรุ่ง

แรม ๑๓ ค่ำ ทำการมงคลดีจะได้เป็นใหญ่ ไปค้าขายทางบก
ทางเรือดีจะมีลาภ โชคดีแต่เช้าถึงเที่ยง

แรม ๑๔ ค่ำ ทำการมงคลดี ไปเช้าชั้ววัวควายดีจะมีลาภ
โชคคืออุดมแต่เช้าถึงเที่ยง

แรม ๑๕ ค่ำ ทำการมงคลดี ไปทางบกทางเรือดีจะมีลาภ
ตกผ้าเย็บผ้าถุงผ้าใหม่ไม่ดีร้ายนัก โชคดีแต่เช้าถึงเที่ยง

จบเพียงนี้

ตำราบายหน้าตามทิศตามวันที่ต่อไป

วัน ๓ บุรภา วัน ๔ ประจิม วัน ๕ ทักษิณ วัน ๖ หรภ
วัน ๗ อศร วัน ๘ อาคเรณย์ วัน ๙ พายัพ

จบเพียงนี้

ตำราสัตว์ตก

สิทธิการิบะจะกล่าวทำนาย ตำราภิปราย อันเกิดแก่ฝูงนรชน หวัง
ให้แจ้งแห่งขุบล ร้ายดีแห่งตน อันเกิดวิบัติต่างๆ โดยในยศตำแหน่ง
ทิดา แผลงสายแมลงคา จึงจกแลงค้ำคาว นกกระจอกพิลาขแมว
ควาว แผลงบ้องสามหวา แผลงขี้ผึ้งและหนูมรา ตะเข็บตะขาบจากคา
หึ่งห้อยพรายตา ผีเสื้อและผึ้งแมลงมุ่ม แม้นตกลงกลางชุมนุม อัน
ควายจะคุม แก่คนอันนึ่งขี้คัลลาย แม้นว่าสัตว์ตกลงตาย กลางชนทั้ง
หลาย พวกนั้นจะสูญสิ้นวงศ์ แม้นว่าสัตว์อันตกลง ชีวิตเจียนปลง

ชีวาตที่ในกลางแปลง พวกนี้ทั้งนั้นอย่าแหนง จักพลัดพลายแปลง
 กันไปประเทศนาๆ แม้นั้นคนเคียวเอกา สัตว์ตกลงมา ทรงหน้า
 ประจักษ์แจ้งการ เทวจะช่วยอภิบาล จักได้ศุภงฆาร แลลาบแก่แล้ว
 ทำนายน ถัดคอกของซ้ายโดยหมาย จักทุกขทุ้มกาย อุบัติให้เกิดอวิรา
 ถาสัตว์ตกลงของขวา พันธจักมา ประสพประสมปรกติ แม้นตกโยง
 หลักจักมี ผู้ก่อกลี มาสอตามาสอไล่ความ ตกถูกศึรยะอย่าขาม
 ไทยท้าวจักปราม จะยุบย่ำเห็นเจยศคน แม้นตกถูกหน้าพังยล ถ้า
 ชายเว้งชวน ขวายหาจะได้ภรรยา ถ้าหญิงจักได้ภักดา ตามในคำรา
 คำหริยท่านกล่าวบรรยาย ตกถูกมือซ้ายโดยหมาย วงศาจักวายชีวาต
 สุนฺญแท้เที่ยงตรง แม้นตกถูกมือขวาลง ได้ลาภประสงค์ สมบัติเนื่อง
 นองอนันต์ แม้นตกถูกแขนขวาพลัน จะได้ลาภสรรพ ทุกสิ่งประเสริฐ
 นาๆ ตกต้องแขนซ้ายคำรา มีผู้พาพาเอาโทษมาทุ้มถึงตน ตกถูก
 ถันซ้ายพังยล แม้นหญิงนฤมล จะไถ่ภักดา ถ้าชายตกต้องถันขวา
 จักได้ภรรยา อังงามประเสริฐโสภณ ถ้าตกถูกหน้าพังยล ลาภจักมาตลอด
 ประจักษ์ดังกล่าวหอนคลา แม้นหญิงจะได้บุตรา แม้นไร้คู่คลา จะได้
 ซึ่งคู่โดยจง ถ้าตกถูกกายอย่าหนง หยุดใจจ้านง รมักระวังไพร่ ตก
 ต้องถูกกรรวิธีมิคี่ ให้เกรงสัตว์ จะนำโทษมาพาพา ถ้าตกถูกซ้าย
 ยาพา มีตรร่วมชีวา จะให้ซึ่งของพึงใจ ตกต้องท้าวขวาเกรงไทย
 ทุกข์แล้วจักไป ได้สมประสพโลกา ถ้าตกแล้วคลานขึ้นมา บนเหนือ
 คีรา คือโรคม์ที่สุกโดยจง ผู้ใหญ่จะให้ยศยง ลีลสายสุริวงศ์ อันควร

แก้ตัวก็สมยา คลานขึ้นถึงข้างกายา จักได้ข่าวมา อันตรายด้วยพ
 น้องตน คลานขึ้นถึงไหล่เบื้องบน ช้ายขวาถูกล อันลางจะได้สยใจ
 ขึ้นถึงนาถาท่านไข ญาตวงค์อันไกล จักมาประสยสู้เรา คลานขึ้นถึง
 เหวล่ำพา มิตรรักจักเอา สิ่งซึ่งประสยค่นำมา ถ้าตกลงแล้วแล่น
 คลา ไปทิศยุรภา และโจระลักของตน แล่นไปอาคะณียพยล จะ
 ไล่ทุกซ้น เพราะมิตรสหายแห่งเรา แล้วจะได้ลาภเพราะเขา สรรพ
 สิ่งจะเอา มาฝากถึงถิ่นนาๆ แล่นไปประจิมทิศา ฟัน้องจักมา ถึง
 เข้าจะทำโทษทัณฑ์ แล่นไปหริภังชลัน จะได้ลาภครัน ทุกสิ่งประสย
 สมสรรพ แล่นไปโคยทิศพายัพ ได้ลาภอนงนัย เชนกล่าเหลื่อตรา
 แล่นไปอิสานทิศา จได้ลาภมา มากแล้วจักจร จากถิ่นที่อยู่เรือนนอน
 มินั้นกลับถอน แลหาว่าลาภเมืองไกล แม้นยาควไปหนไก สัตว์ซึ่ง
 กล่าวใน คำหริย์แต่กาลลึบมา แล่นขวางผ่านหน้าแต่ขวา มาช้ายคำรา
 บำหริย์มิดืออย่าไป ถ้าแล่นช้ายมาขวาไป จะมีฤทธิไกร ชนแกว่าช
 ย้จามิตร หนึ่งนำหน้าแล่นสถิตย์ ไปโคยอนุทิศ คำหริย์ท่าน
 กล่าววาทิ

ว่าด้วยคนจามจึงจากหักต่อไป

สิทธิการิยะจะกล่าวเรื่องเฉลิมศรี โดยสาสน์คำภีร์ จึงจากหัก
 แลคนจาม ข้างหน้าเร่งเร็วไป จะมีไชยอย่าไค้ข้าม จึงจากและคนจาม
 อยู่เบื้องหลังอย่าลืลา แม้ไปจะได้ทุกซ้ สัตว์พบจะอิจฉา ใครบ่ฟัง

ซึ่งวาจา นาคาสสอนระโศรกใจ จึงจกจามเบื่องซ้าย ผู้ใดไปจักมีไชย
 สยสรรพโภโคย จักขนบอขประณามมา คนจามแล้งจก มาจกจาม
 อยู่เบื่องขวา ผู้ใดใครล้า ผู้นั้นแท้จกทุกซัชน คนจามแล้งจก อยู่
 เบื่องขบอย่าเกินหน แม้ไปจักเสียตน จะขาดคอกด้วยคนพาล จึงจก
 ท่าขบขนท้าว จะดำเนินทูลสถาน จักเรื่องไชโยชาญ สัทธิตีศรีสวัสดิ์
 จขคนจามจึงจกทุกเพียงนี้

ว่าด้วยหนุ่องแตกตในบ้านเรือนต่อไป

สิทธิการิยะ จะกล่าวคำรา มลิกพาลา แลร้องกระเจิงอลวล
 กลางวันกลางคืนเปนกล ในสถานคำบด ผู้ใดระบอร้ายดี จงฟัง
 เสียงแห่งกลี ทายตามคำกริ์ ถ้าร้องเสียงจก ๆ คง จะได้ลาภเทียง
 แท้ตรง ชอบจิตรประสงค์ เข้าของอันมีสยใจ หนึ่งร้องจิก ๆ เรือนใด
 ให้เกรงความโมย หนึ่งร้องจก ๆ มีดี อันตรายแก่เราจักมี ระมคินทวีย์
 หนึ่งร้องจิก ๆ เล่านา จะได้อาหารภญา มังสะมีจลา หนึ่งร้องเสียง
 สด ๆ ฟัง ท่านจะกล่าวโทษภายหลัง หนึ่งร้องเสียงดัง เคียก ๆ จะ
 เกิดความพาล ข้อใหญ่บัญญัติอย่าหาญ ทำนายตามสถาน ตามที่
 คำรามี่มา

จขหนุ่องหนุกก็เพียงนี้

ตำราว่าด้วยหนุกตผีต่อไป

หนึ่งจะกล่าวแจ้งคำกริ์ หมุ่หนุกกลี อันกตซึ่งผ้าฟุ่มฟาย จงดู
 รอยกตโดยหมาย เหมือนรูปใดทาบ ไปตามฉับคำรา แม้นกตเป็น

รูปสัญญา เหมือนกังโอรฐา กระทั่งท่านให้ท่านาย ว่าลาภรักได้
 เหมือนหมาย หนึ่งก็ทรอยกลาย แลแม่นทั้งเคื่อนสรีบน จะได้ลาภถ้า
 สภาผล วัฒนาการตน หนึ่งก็กเป็นกระตนา หนึ่งเป็นเพดานสัญญา
 ท่านให้ชชา แล้วจึงจะอยู่สำราญ หนึ่งก็กเป็นรูปทนาน จะได้ มีตร
 สมาน มิ่งเมียบเลียบตรพังใจ หนึ่งก็กเป็นรูปเข้าไ้ จะอยู่ที่ใด เป็นสุข
 อยู่ก็กินดี หนึ่งก็กเป็นรูปพฤกษี อันใหญ่จักมี ลาภามาส่งให้คง
 หนึ่งก็กเป็นคอกขุขง จะอยู่สุขประสงค์ แต่ล้วนเกษมเย็นใจ หนึ่งก็ก
 ลายแปลงไป บลพิศแนใจ ทั้งแมลงมูกินักหนา หนึ่งก็กเป็นรอย
 สุนัขขา แม้นไฟรั้จักมา ไ้ไปนขุนนางเที่ยงตรง ถ้าเป็นขุนนางแล้วคง
 จักเลือนยศยง ขึ้นไปจนครองนักรา หนึ่งก็กฉิลลสัญญา เป็นรูปชนา
 แลตัวจักม้วยเมอมรณ์ หนึ่งก็กแม่นทั้งจันทร ออกใหม่เสด็จจร ท่าน
 ให้ชชาจงดี หนึ่งก็กเป็นรูปปรนศรี จะทำสัทธี ทุกสรรพสิ่งเสร็จไป
 หนึ่งก็กเป็นรูปสังข์ไชย จะทำไ้ใด ๆ ก็ล้วนทุกสรรพสิ่งการ หนึ่งก็ก
 พิศเล้งแลญาณ เป็นรูปราชดาน ปราสาทพระมณเฑียรวัง จะได้เงิน
 ทองโดยหวัง กัดผมชีวิต บิคามารดาจักวาย กัดหลังของรักเสียหาย
 ทรงคำวาทาย กัดหน้าจักเสียอาตมา กัดมือจะเสียวงศา พงษ์พันธุ์
 นีณา จะมอจะม้วยขรรโไล หนึ่งก็กหิวเข้าทำไ้ใคร เมียมิตรพิศมัยห์
 จะสิ้นซึ่งชีวามรณ์ หนึ่งก็กวันทิวากร โชคชั่วไชยทอน ไปไ้ไ้แก่
 กษัตริย์สุริยวงศ์ ถ้ากวันจันทรแจ้งตรง ชั่วไชยไปคง จะได้ไ้แก่พี่น้องตน
 แม้นกักภุมวารพึงยล สุขทุกข์เหตุผล ได้กับพ่อแม่โดยหมาย พุฒวาร

ท่านกล่าวบรรยาย ร้ายก็ทั้งหลาย ไปไ้แก่บุตรภรรยา ถ้าว้นราชครู
สุภา ร้ายก็ตำรา ว่าไ้แก่ครูอาจารย์ ถ้าว้นศุภรกล่าวบรรหาร ท่าน
แจ้งอาการ ว่าไ้แก่สิ่งของตน ถ้าว้นเสารพงยล ร้ายก็เหตุผล ว่า
ไ้แก่ควมนี้หมาย

จบเพียงนี้

ว่าด้วยตำราแมลงมมต็อก

สิทธิการิยะ จักกล่าวทำนาย แมลงมมตอก ต็อกในท้องเรือนตน
จะเกิดวิบัติอันรณ พลักกันระเหระหน หนึ่งข้าจะหนีของจะหาย แล้ว
จักไ้คินทำนาย กลแมลงมมตอก ต็อกอยู่ในที่นอน ทายว่าจักมอด
ม้วยมรณ บ่ม้วยทุกซ่ทอง แลยากเจ็บให้บันทาล หนึ่งคือรอยฝาเร่ร้าน
มีที่ไปสถาน จะขาดจะเจ็บกายา หนึ่งคือข้างฝ่ายบรรภา จนถึงทิศา
ห้วนอนก็คี่ หนึ่งบไ้เร่ที่คี่ จะมีกาลิ มาทำให้เราโกรธา ต่ถึงแห่ง
ของทิศา ประจิมตำรา ว่ามีผู้ใส่โทษทาย ทั้งข้าจะหนีเมียจะหาย
บอกต็อกร้าย แมลงมมแลสิ้นตำรา

จบตำราแมลงมมตอกเพียงนี้

ตำราดูทายลักษณะวิญญาน

ธาตุเป็นเหตุผลที่จะคี่แลช้วนัน จะกล่าวด้วยพิจารณาลักษณรูป
มนุษย์กำเนิดมากด้วยกุศสอทุกศล ตกแต่งให้ปฏิสนธิเกิดเป็นชนธ ๕

อายัตนะ ๖ วิญญาณ ๖ ชันธ ๕ นั้น คือ รูป ๑ เวทนา ๑ สัญญา ๑
สังขาร ๑ วิญญาณ ๑ เรียกว่าชันธ ๕ อายัตนะ ๖ คือ จักขวายตน ๑
โสตถายตน ๑ ฆานายตน ๑ ชีวหาयตน ๑ กายายตน ๑ มนายตน ๑
เรียกว่าอายัตนะ ๖ วิญญาณ ๖ คือ จักขุวิญญาณ ๑ โสตถิวิญญาณ ๑
ฆานวิญญาณ ๑ ชีวหาวิญญาณ ๑ กายวิญญาณ ๑ มโนวิญญาณ ๑
เรียกว่าญาณ ๗ ทั้ง ๖ เหล่านี้ เจริญขึ้นแล้วจึงมีสัญญา ๖ ขึ้น

ตำราเศษ

ตัวเราพระจอมเกล้า บำรุงเหล่าราษฎรสำราญ เลี้ยงเสนาข้า
ราชการ ใช้แสนคนก็เคย

ให้เขารับเคืองขบถเข้าด้วยกัน นัยชัชวคเป็นต้น เกือนซ้ายเป็นต้น
วันอาทิตย์เป็นต้น ถ้ามีเศษเกินกว่า ๑๐ ขึ้นไป ต้องเอา ๑๐ หักออก
เสมอ เอาเศษนั้นเป็นจำนวนตาย

เศษ ๑ เสาร์ร้อนไฟไหม้ ชตาใครทั้งชายหญิง ไร้ร้อนที่
เพื่อนพึง ทพพนักหนา จะร้อนระเร่ระเหิน รุ่งเจียมคนอย่าดูเบา
เพราะว่าชตาเรา โทษประกอบจึงเกิดกรรม

เศษ ๒ จะครองใจ มีโรคภัยรังประจำ หยุดยาจะหาทำ ช่ถูก
แท้งจนแก้ตัว

เศษ ๓ ความสลาย มีข้าควายแลเกวียนวัว พอสัมสกลตัว
เข้าที่ทาสสถานกลาง

เศษ ๔ มีข้าครอก เอนกนอกคณานาง อุปถัมภ์ล้นสำออง
บอกใช้ชุกทุกข์เป็น

เศษ ๕ ชดากลับ ทนทรัพย์แลแสนเชื่อง ภายหลังชดาเป็น
ทนทรัพย์จะนับพัน

เศษ ๖ จะยกญาติ เป็นเชื้อชาติประเสริฐสรรพ เงินตรายศ
พลัน ทนทรัพย์ล้าคัมภีร์

เศษ ๗ นั้นเจ้าชาต จะมุ่งหมักเต็มที รักตราย่อมรัก ระบายค้ำ
ทั้งทรัพย์สิน

เศษ ๘ นั้นเปรี๊ญยศ จะปรากฏกระเบื้องดิน ทรัพย์ศฤงฆาร
สถานถิ่น ทั้งอำนาจแลวคณา

เศษ ๙ กินเข้ากลางตลาด เสมอชาติสนักขา ถึงจะมีวาสนา
ต้องประกอบทำการงาน แม้ตระกูลทลึงทก ถึงคำตกก็บ่บาน ทั้งนักเลง
สุราขาด พอชวนชวายุใส่ทั้งตน

เศษ ๑๐ ท่านสันนิษฐาน เหมือนนกแขกเต้าทำวงรังระรังฝน
แสงทึบอมมีผล อย่าคลอเคล้ากับเหล่าพาล เหมือนขมิ้นขมิ้น
รู้หลยหลีกชนพรวน ถ้าประมาทจะเสียการ จะชอกช้ำระกำกาย

วันอาทิตย์กลางวันแปดยาม ดูตามตำราอัฐกาลน้เทอญ

วันอาทิตย์ย่าง ๑ วินาที จนถึง ๑ โมงเช้า ๓๐ นาที

สุริยะอรุณแก่ค่อนอ่อน เมื่อวานรเวรคณลึงจันทว เห็นรังนก
กระจายรายบนปลายงัว ก็ไพล่พลวเข้าอาศัยอยู่ในรัง

วันอาทิตย์ ๑ โมงเช้า ๓๑ นาที ถึง ๓ โมงเช้า

ศุกระอ้ายลึงไพรใจโกหก ลวงให้รักใคร่เหมือนใจหวัง จน
ขี้กษมิไขมิไถ้ระวัง เพราะเชื่อฟังลมลึงไม่กริ่งใจ

วันอาทิตย์ ๓ โมงเช้า ๑ นาที ถึง ๔ โมงเช้า ๓๐ นาที

พละอ้ายลึงบ้าอลามก เห็นไฉ่นกนกหมายน้ำลายไหล เอาขึ้นยุบ
ลบบคล้าแล้วกำไว้ อยากจะใคร่ไถ่กินแลกลั่นเลีย

วันอาทิตย์ ๔ โมงเช้า ๓๑ นาที ถึงเที่ยง

จันทาเอาไข่เข้าใส่ปาก กระโดดจากต้นจิวพลั่วไปเสีย แล้วซ่อน
ตัวกลัววิหคนกตัวเมีย เอาทรายเกลี่ยกลบไข่ให้ลึกลับ

วันอาทิตย์เที่ยง ๑ นาที ถึงบ่าย ๑ โมง ๓๐ นาที

เสารัสกณิไม่เห็นไข่ ก็ส่งสยลึงจุ่นหมุ่นไปจับ พบลึงไพรตามไถ่
ก็ไ่มรัย ทุ่มเถียงกันจนกระวายถึงหยายคาย

วันอาทิตย์บ่าย ๑ โมง ๓๑ นาที ถึงบ่าย ๓ โมง

ครุฑาตาปโสพิพากษา ว่ามึงมาอาศัยไข่เขาหาย บอกจริง ๆ
ลึงจุ่นอย่าว่านวาย ถึงผู้ร้ายกลบเถียงขึ้นเสียงกึง

วันอาทิตย์บ่าย ๓ โมง ๑ นาที ถึงบ่าย ๔ โมง ๓๐ นาที

ภุมะพระสิทธิ์ากว่าเขือกเถา มัดลึงเข้าคอกขิดคิตสันหลัง จึงค้น
ไข่ให้กระวายคายไประวัง แต่ลึงยังไม่พ้นทนทรมาณ

วันอาทิตย์บ่าย ๔ โมง ๓๑ นาที ถึงย่ำค่ำ

สุริยพระฤกษ์จึงร้องว่า ที่นี่ย่ำค่ำแล้วอย่าเผลอเผลอแล้วปล่อยถึง
วังโผนโชนทยาน ไปสำราญอยู่ที่เขาลำเนาทอง

วันอาทิตย์ย่ำค่ำ ๑ นาที ถึง ๑ ทุ่ม ๓๐ นาที

รวียามงามเลิศประเสริฐสรรพ ตามฉบับขอกไว้อย่าไหลหลง
มโหสถคิดอ่านการณรงค์ ขลุ่ยโหม่งค์เข้าเมืองสุลณี

วันอาทิตย์ ๑ ทุ่ม ๓๑ นาที ถึง ๑ ยาม

ชีโวพลไท่กระหึ่มซึก ออกสักราวญรบไม่หลบหนี ก็ยกทัพ
เคลอนคลาเข้าธานี พอถึงที่หยุดขยับตั้งทัพไชย

วันอาทิตย์ ๑ ยาม ๑ นาที ถึง ๔ ทุ่ม ๓๐ นาที

ศศิธรีกล่าวท้าววิเทห์ สัมคะเนนักรบพร่งให้หลงไหล ถึงนิเวศน์
เวียงวังคังพระไทย ตามมโหสถไปไม่ช้าที่

วันอาทิตย์ ๔ ทุ่ม ๓๑ นาที ถึง ๒ ยาม

คุโกรไธ่ท้าวทุกซทเวศ ทอดพระเนตรนภไม้มโนไพรศรี คณังถึง
ลูกสาวท้าวสุลณี จนถึงที่กองทัพพลับพลาไชย

วันอาทิตย์ ๒ ยาม ๑ นาที ถึง ๗ ทุ่ม ๓๐ นาที

ภุมโมโยธาธิษฐานแสน สะเทือนแผ่นดินโลกาสุธาไหว ทั้งนครสังข์
แซ่ซ้องกึกก้องไพร ก็แห่ห้อมล้อมไปจนถึงเมือง

วันอาทิตย์ ๗ กุมภาพันธ์ ๓๑ มีนาคม ถึง ๓ ยาม

เสาวโรวัชรฤๅษีได้ ก็จับชาวเวียงไชยมาแน่นเนื่อง ทั้งลูกสาว
เข้าของกันเองได้อันเมืองหมกทั่วทั้งวัง

วันอาทิตย์ ๓ ยาม ๑ นาที ถึง ๑๐ กุมภาพันธ์ ๓๐ มีนาคม

พุกุโธท้าวสุทนต์ราช แพ้เจ้าปราชญ์คิดไว้ไม่สมหวัง เธอเสียลูก
เสียเมียเสียเวียงวัง เสียทั้งไพร่พลแสนครี

วันอาทิตย์ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๓๑ มีนาคม ถึงย่ำรุ่ง

ระวิยามงามสลับระสุสมัย จวนจะใกล้รุ่งสว่างศรี ได้เมื่อครั้ง
องค์ท้าวสุทนต์ เธอเสียที่ย่อยยับอับรา

วันจันทร์ย่ำรุ่ง ๑ วินาที ถึง ๑ โมงเช้า ๓๐ มีนาคม

จันทารุ่งสว่างกระ่างแจ้ง สริแสงส่องฟ้าสุธาสถาน ได้เมื่อ
เจ้าโศกกุมาร เกิดในครรภ์จันทาลทพล

วันจันทร์ ๑ โมงเช้า ๓๑ มีนาคม ถึง ๓ โมงเช้า

เสาวโรว่าแม่นั้นคลอตบุตร ก็แสนสลดยากไร้ไม่เปนผล ให้อันรุ่ม
กลุ่มอกยกลูกตน ไปเลือกสนช่อนไว้ในที่รก

วันจันทร์ ๓ โมงเช้า ๑ นาที ถึง ๔ โมงเช้า ๓๐ มีนาคม

ยามครูผู้เสวยผู้มาพบเข้า ก็อุ้มเอาอิงแอบไว้นัยยอก เลี้ยงเปน
บุตรสุดสวาทในทารก ก็ยอมยกสมบัติให้ครอบครอง

วันจันทร์ ๔ โมงเช้า ๓๑ นาทีถึงเที่ยง

ฤๅมะฝ่ายเสรมฐิกลัทธิโรธ กระทำโทษเข่นขัยให้อัยหมอง
เป็นยามร้ายจงจำในทำนอง ท่านหมายปองทำร้ายเขาอย่าเลยมือ

วันจันทร์เที่ยง ๑ นาที ถึงบ่าย ๑ โมง ๓๐ นาที

สุริชะยามนี้เสรมฐิให้ เป็นความในลักลัทธิกับหนังสือ หมายถึง
ให้ร้ายวางกลางไฟชื่อ เจ้าโหมศกถือหนังสือวังตอพลัน

วันจันทร์บ่าย ๑ โมง ๓๑ นาทีถึงบ่าย ๓ โมง

ศุกระวังมาปะบุตรเสรมฐิ เป็นยามคิชีวาไม่อาสัญ บุตรเสรมฐิ
กลัฏคายวายชีวัน เจ้าโหมศกผายผันชนเรือนตน

วันจันทร์บ่าย ๓ โมง ๑ นาทีถึงบ่าย ๔ โมง ๓๐ นาที

พุทธะบุตรเสรมฐิสิ้นชีวิต ถึงฉนิจกรรมชัฏวิยัตถล อีกสมชัฏ
วัดถาทั้งห้าคน ไม่ชอบกลยาตราเป็นวาคี

วันจันทร์บ่าย ๔ โมง ๓๑ นาทีถึงย่ำค่ำ

จันทาเจ้ากุมภโหมศก ได้ข้อยชกสมชัฏแทนเสรมฐิ มีเงินทอง
บ่าวไพร่ใดเป็นคี่ อยู่แทนที่เสรมฐิตำราญใจ

วันจันทร์ย่ำค่ำ ๑ นาทีถึง ๑ ทุ่ม ๓๐ นาที

ศศิยามคำพระสรคี่ เป็นยามคิมั่นคงไม่สงสัย พระเตมียมา
เกิดกำเนติใน ชื่นพระทัยชนนียินคี่ครัน

วันจันทร์ ๑ กุมภาพันธ์ ๓๑ มีนาคม ๑

คุโกรเมื่อพระองค์ทรงผนวช เป็นยิ่งยวดยอดเยี่ยมงามขยัน ทำ
สิ่งไรจะสำเร็จทุกสิ่งอัน จะว่าพรณกายเทียบเปรียบนิทาน

วันจันทร์ ๑ ยาม ๑ มีนาคมถึง ๔ กุมภาพันธ์ ๓๐ มีนาคม

ภุมโมเมื่อพระองค์แกลังทำไ้ ตั้งพระทัยไม่ตรัสอธิษฐาน พระ
ครกครองหวั่งประโยชน์โพธิญาณ ยามนี้ท่านว่าไว้ ไม่สู้ดี

วันจันทร์ ๔ กุมภาพันธ์ ๓๑ มีนาคมถึง ๒ ยาม

เสาวโรปางพระโพธิสัตว์นั้น เธอหมายมั่นมัทยัคไม่ถอยหนี เมื่อ
คชสารหาญกล้ำมาราวี ร้ายกับคักกัณจนังตาม

วันจันทร์ ๒ ยาม ๑ มีนาคมถึง ๗ กุมภาพันธ์ ๓๐ มีนาคม

พุโธโพธิสัตว์ไม่ตรัสเหตุ พระบิดุเรศแก่นเคื่องทวยเรืองถาม
ให้ชุกหลุมฝังเสียจะเกลี้ยความ ทวยเป็นยามร้ายแรงอย่าแคลงใจ

วันจันทร์ ๗ กุมภาพันธ์ ๓๑ มีนาคมถึง ๓ ยาม

วิยามงามเลิศประเสริฐศรี พระเทมีย์แผลงคักกาสุธาไหว
จึงตรัสสอนสารดีที่พาไป ให้อยู่ในยุติธรรมเป็นสำคัญ

วันจันทร์ ๓ ยาม ๑ มีนาคมถึง ๑๐ กุมภาพันธ์ ๓๐ มีนาคม

ชีโวโพธิสัตว์ตรัสรู้ ไต่เป็นครูสันตมณุษย์สวรรค์ ในยามนี้
ก็เลิศประเสริฐศรี เป็นมหันตมหาโฬหาราน

วันจันทร์ ๑๐ ท่ม ๓๑ นาทีถึงย่ำรุ่ง

ศศิธรค่อนรุ่งอร่ามศรี เปนยามที่สรวพันดังบรรพชาญ เมื่อพระองค์
ทรงบำเพ็ญโพธิญาณ จะโปรดปรานสรรพสัตว์ในโลกา

วันอังคารย่ำรุ่ง ๑ วินาที ถึง ๑ โมงเช้า ๓๐ นาที

ภุมรุ่งสว่างกระจ่างหงาย ก็กับร้ายกึ่งกันจงผันหา ไค้เมื่อพ่อ
กระบือชอทรพา อยู่ในป่าควเตียวเตียวกระเจิง

วันอังคาร ๑ โมงเช้า ๓๑ นาทีถึง ๓ โมงเช้า

สุริษะไค้เมื่อขวิวาร แสนสำราญเวียงโลกกระโคตเหลิง เกิก
กำลังตั้งท่าทำร้ายเวิง เทียวแยะเบ็งเปนใหญ่ในฝูงควาย

วันอังคาร ๓ โมงเช้า ๑ นาทีถึง ๔ โมงเช้า ๓๐ นาที

ศุกระยามนเมื่อมิบุตร มารดาสุตรักใคร่ไม่ขยาย ช่อนถนนอม
กล่อมเกลียงเลียงลูกชาย เทียวช่อนกายกลวิพ่อทรพา

วันอังคาร ๔ โมงเช้า ๓๑ นาทีถึงเที่ยง

พุมะชนนี้พาหนีไกล เข้าป่าไม้ให้อยู่ในคหยา เปนยามที่หนี
ไภยไค้รอกมา เทวคาช่วยย่ำรุ่งผดุงตน

วันอังคารเที่ยง ๑ นาทีถึงบ่าย ๑ โมง ๓๐ นาที

จินเทาทรพินนี้มฤทธิ ออกเทียวขวิคฤณาโกลาหล เทียววัควอย
พ่อคุระสู้ชน ยามนี้คนคิร้ายเมื่อปลายมือ

วันอังคาร บ่าย ๑ โมง ๓๑ นาที ถึง บ่าย ๓ โมง

เสารักรพิไม่ย่อท้อ ก็สู้พ่อขวิคไต้ไม่ไซ้หรือ เปนยามร้าย
ร้อนใจทั้งไฟชื้อ มักกลัวมือแพ้นทุพลพาล

วันอังคาร บ่าย ๓ โมง ๑ นาที ถึง บ่าย ๔ โมง ๓๐ นาที

ยามครุฑรพาก็อาสัญ ทวยลูกมันคิดขบคายสังขาร ร้ายนักหนา
สารพันจะบรรดาล แม้นทำการยามนชีววาย

วันอังคาร บ่าย ๔ โมง ๓๑ นาที ถึง ย่ำค่ำ

ภุมะทรพิแทนที่พ่อ ในใจคอสำราญบานขยาย ก็ตั้งตัวเปน
ใหญ่ในฝูงควาย แสนสยายเปรมปรีดิ์ยินดีครัน

วันอังคาร ย่ำค่ำ ๑ นาที ถึง ๑ ทุ่ม ๓๐ นาที

ภมโมคำร่ำว่าให้ปรากฏ เมื่อพระยศขริเปรมเกษมสันต์ ขึ้นจาก
อุโมงค์ทรงม้าอาชาพลัน ในยามนั้นก็แท้เป็นแน่นอน

วันอังคาร ๑ ทุ่ม ๓๑ นาที ถึง ๑ ยาม

เสารโเมื่อพระยศไกร เล่นสละขามไชยสโมสร เปนยามคิม
สง่าสถาพร เล่นพนันผ่นผ่อนจะมีไชย

วันอังคาร ๑ ยาม ๑ นาที ถึง ๔ ทุ่ม ๓๐ นาที

พุโธโธพระยศคยิ่ง ไต้ทัพยั้งโกลาเปนไหน ๆ มาเลี้ยงพระ
มารคาอันยาใจ ยามนี้ไซ้รักดีก็ออกบอกอาการ

วันอังคาร ๔ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึง ๒ ยาม

ยามวิตรัตริกรนักประสงคฺ์ บิตรงคฺ์ใช้ถือน้ําสีสาสน์ หวังจะให้
ลูกชายน้ํายาประอาณ ไม่ไ้การยามน้ําคีเลย

วันอังคาร ๒ ยาม ๑ นาทีถึง ๗ ทุ่ม ๓๐ นาที

ชีโวพระฤาษีอันมีเกษ ไ้ท้ทวายเหตุแปลงสาสน์เสียเฉย ๆ
หวังจะให้ไ้ค้างนาริเชย พระรศเลยไปตามเปนยามคี่

วันอังคาร ๗ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึง ๓ ยาม

ศศิหริรักษ์ประจักษ์แลว จึงมาแกวพาเหาะระเห็จหนี วยข้ามผ้ง
คงคาไ้ซ้าที่ ยามน้ําคีข้วยาวระคนกัน

วันอังคาร ๓ ยาม ๑ นาทีถึง ๑๐ ทุ่ม ๓๐ นาที

คุโกรเมือเมรีไ้เห็นลัว ให้หมองมัวตามหาจนอาสัณย ยามน้ํไ้ไ้
อย่าไ้จรวล อย่าผกพันไม้ตรจะมีไ้เกย

วันอังคาร ๑๐ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึงย่ำรุ่ง

ภุมโมเมืออาชาพาพระรศ ข้ามบรรพตโชตเงินเนินไ้ศล มาถึง
เมืองบิทานราไทย สำราญไ้พระรศยศยง

วันพุธย่ำรุ่ง ๑ วินาที ถึง ๑ โมงเช้า ๓๐ นาที

พุมะไ้เมือพระฉัตถันต์ จากสวรรค์มาเกิดในไ้พระหง เปน
ใหญ่กว่าผ้งช้างในกลางกง พระองค์ทรงคี่ลาบารมี

วันพุธ ๑ โมงเช้า ๓๑ นาทีถึง ๓ โมงเช้า

จินเทานางช้างก็แวกล้อม สพรังพร้อมเป็นชนกัลลวณห์ดี อยู่เย็น
เป็นสุขทุกคราว มีไถ่มีภัยอันอันตราย

วันพุธ ๓ โมงเช้า ๑ นาทีถึง ๔ โมงเช้า ๓๐ นาที

เสารีนไถ่จุลสุพัตรา ผูกเวรอาฆาตมาดหมาย ปองจะฆ่า
พระยาฉัตรทันตตาย เปนยามร้ายสัตรูมักดูแลน

วันพุธ ๔ โมงเช้า ๓๑ นาทีถึงเที่ยง

ครุฑนางผู้มเหสีไม่สร้างโคกรก ยังเกิดโรคในทรวงเพราะทวงแทน
อกแตกกายวายชีวงในทงแคน ยามนี้แสนสัตรูร้ายไม่อุคม

วันพุธ เที่ยง ๑ นาทีถึงบ่ายโมง ๓๐ นาที

ภุมะจุลสุพัตรวิบัติแล้ว เปนนางแก้วบุตรหม่อมจอมสนม มีสมบัติน
พิศดานสำราญรมย์ นางก็ชมเชยชื่นทุกคนวัน

วันพุธ บ่าย ๑ โมง ๓๑ นาทีถึงบ่าย ๓ โมง

สุริษนางกษัตริย์จึงตรัสว่า จะไคว่นอนแท่นงาอันเลิศฉนั้น อ่อน
วอนบิดาแล้วจากบัลย์ ทั่วเวรมาทันทให้บรรดาล

วันพุฒบ่าย ๓ โมง ๑ นาทีถึงบ่าย ๔ โมง ๓๐ นาที

ศุภกรพรวนไพร่น้ำใจกล้า รัชชานาถ้าวไทยเข้าไพรสาณฑ์ เป็น
ขามดีไต่สมอรรณพรวน ไปพบพานโพธิสัตว์พระฉัตถันต์

วันพุฒบ่าย ๔ โมง ๓๑ นาทีถึงย่ำค่ำ

พดุมะโพธิสัตว์ก็เลื้อยงา ประทานให้พรวนเข้าขมิ้น แล้ว
พระองค์มรณาในขำวัน ในยามนั้นต้องห้ามเป็นยามตาย

วันพุฒย่ำค่ำ ๑ นาทีถึง ๑ ทุ่ม ๓๐ นาที

พุโหมโพล้เพล้จะพลบค่ำ พระลอล้ำรูปเล็ดงามเฉิดฉาย จากนคร
รามาเอกากาย ค่อยฉนั้นฉายตามเกาะละเมารง

วันพุฒ ๑ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึง ๑ ยาม

รวิยามตามมาในขำกว้าง ได้พบนางพิไลยงนวลระหง เกรง
พาทิไม้ตรีตรง ให้พระองค์อาศรัยในอุทยาน

วันพุฒ ๑ ยาม ๑ นาทีถึง ๔ ทุ่ม ๓๐ นาที

สู่โวยามดีไม่มีแห่ง ได้เพื่อนแพงโฉมงามทราวมสงสาร ประ
คองเคียงเคียงคู่พระกุมาร แสนสำราญยานพระไทยไม้ไคลคลา

วันพุฒ ๔ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึง ๒ ยาม

ศศิตรีตรึกไม้หนักแห่ง อยู่ด้วยเพื่อนกับแพงโดยพรรษา เกษม
สรวลชวนชมภิรมยา ในอุทยานสำราญยานพระไทย

วันพุธ ๒ ยาม ๑ นาทีถึง ๗ ทุ่ม ๓๐ นาที

ศุโกโรโธท้าวเธอเศวตจักร รุกคึกถึงมารคาน้ำตาไหล ไม่สู้ก็
ยามนี้มักตรอมใจ อุปรมัยเหมือนความตามนิพาน

วันพุธ ๗ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึง ๓ ยาม

ภุมโมเมื่อพระลอเจ้าพลักราก กำจัดจากมารคามหาสถาน
เพราะผู้เจ้าเข้ากลกรรมลมาน อย่าทำการอันนั้นของคน

วันพุธ ๓ ยาม ๑ นาทีถึง ๑๐ ทุ่ม ๓๐ นาที

โสโรพระลอขรรณารถ คึกถึงนชศกสวาทเจ้าทั้งสอง ก็จรรจาก
มารคามหาน้อง ยามนี้ต้องค้นร้ายข้างปลายก็

วันพุธ ๑๐ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึงย่ำรุ่ง

พุโธเมื่อพระลอกลีกอพ มาประสมสมนางอยู่ปราศรัย สุขเกษม
เปรมปราททุกราตรี เปนยามที่จงจำซึ่งคำรา

วันพฤหัสบดี ย่ำรุ่ง ๑ วินาทีถึง ๑ โมงเช้า ๓๐ นาที

ครุ่นท่านเปรียบความตามนิบาต พระกุศราชเรืองฤทธิ์ทุกทิศา
เกิดในวงศ์พงศ์กระษัตริย์ชัศติยา เปนมหาสมติววงศ์ผู้ทรงนาม

วันพฤหัสบดี ๑ โมงเช้า ๓๑ นาทีถึง ๓ โมงเช้า

ภุมมะพระไต่เสวยราชย์ เกราะชญาเลื่องเรืองสนาม แต่รูปทรง
ของพระองค์นั้นไม่งาม คำร่ายยามนี้ว่าคึกคึกมีมา

วันพฤหัสบดี ๓ โมงเช้า ๑ นาทีถึง ๔ โมงเช้า ๓๐ นาที

สุริยพระโศภะเหณี ชื่อประภาวดีเสนาหา ประครองเคียงเพียง
ทองในยนา ครองภารวาเป็นสุขสนุกสยาย

วันพฤหัสบดี ๔ โมงเช้า ๓๑ นาทีถึงเที่ยง

ศุกระประภาวดีหนี ไปขุบริบทุเรศอันเรืองฉาย กุศราธรอันใจ
ไม่สยาย เป็นยามร้ายร้อนรนพันประมาณ

วันพฤหัสบดีเที่ยง ๑ นาทีถึงบ่าย ๑ โมง ๓๐ นาที

พุทธะยามพุทธพระกุศราช ไปตามนาฏถึงประเทศเขตรสถาน
ไต้พของคั่นงเขว่ล้าเภาพาล แต่ภูบาลมิได้เข้าใกล้นาง

วันพฤหัสบดีบ่าย ๑ โมง ๓๑ นาทีถึงบ่าย ๓ โมง

จันเทาท้าวไทยพิไรว่า ทุกคืนคำกำศรคตสลดหมาง ไม่สู้
ยามนี้เป่นปานกลาง มักจะร้างแรมรักประจักษ์ใจ

วันพฤหัสบดีบ่าย ๓ โมง ๑ นาทีถึงบ่าย ๔ โมง ๓๐ นาที

เสารักุศราชชนะศึก ก็สมนกันดีจะมีไหน ทำสงครามยามนี้
จะมีไชย จงจำไว้เป็นอย่างอย่ากลางแคลง

วันพฤหัสบดีบ่าย ๔ โมง ๓๑ นาทีถึงย่ำค่ำ

ครุณตสุตกุศราช เสวยราชดีทั่วกล้วทุกแห่ง สมดังจิตรคติ
ไว้มิได้แคลง กุศลแต่งให้ดีบุญมีมา

วันพฤหัสบดี ย่ำค่ำ ๑ มินิตถึง ๑ ทุ่ม ๓๐ มินิต

ชีโวค์อุทโมโฮฟารัลล่า เวลาค่ำยามนี้คนักหนา ไต่ไม้พระ
สัสนุกุมารรา อาชาพาลคเดียวเที่ยวหาเมียบ

วันพฤหัสบดี ๑ ทุ่ม ๓๑ มินิตถึง ๑ ยาม

ศศิไต้พานพยประสยภักตร์ อารักร่วมใจนไต้เสียบ ไม่อิมหนา
คำเข้าเฝ้าเกล้าเกลี้ย หลากเมียบยามนี้ก็สุทใจ

วันพฤหัสบดี ๑ ยาม ๑ มินิตถึง ๔ ทุ่ม ๓๐ มินิต

ศุโกรสัสนพาคูชัน เสตังคินการาอินผ่องใส อยู่ด้วยนุชประภา
ผู้ยาใจ ครองเวียงไชยชนชมภิรมยา

วันพฤหัสบดี ๔ ทุ่ม ๓๑ มินิตถึง ๒ ยาม

ภุมโมชมชิตพิศสวาท ท้วยนางนาฏแน่นน้อยเส่นหา เสวยรมย์
ชมแสนสรวรยา ทั้งสองรวรินเริงบรรเทิงใจ

วันพฤหัสบดี ๒ ยาม ๑ มินิตถึง ๗ ทุ่ม ๓๐ มินิต

เสาโรเมื่อมา้อาชาชาติ พานางนาฏข้ามเขินเนินไศล ไปหา
พระมารดาผู้ยาใจ แต้ยังไปไม่ถึงพอครึ่งทาง

วันพฤหัสบดี ๗ ทุ่ม ๓๑ มินิตถึง ๓ ยาม

พุมะมาอาศรัยอยู่ในป่า พลัดกับม้านุช้องยิ่งหมองหมาง มิไจ
ไพรใจกล้ามาพานาง อย่าเกินทางอันตรายจะราว

วันพฤหัสบดี ๓ ยาม ๑ นาทีถึง ๑๐ ทุ่ม ๓๐ นาที

รวินางนงเยาว์สำเภาแตก ลำบากกายว้ายแหวกวารีศรี ห้าม
มิให้ไต่เนทางกลางนที เหตุจะมีเหมือนกันคงพรวณา

วันพฤหัสบดี ๑๐ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึงย่ำรุ่ง

ชีโวสิริโยวโรภาศ อดทนากูเณไพรไกลนักษหนา ไต้พยกับ
ภาชีแสนปรีดา ก็พักพากันไปคงใจปอง

วันศุกร์ย่ำรุ่ง ๑ วินาทีถึง ๑ โมงเช้า ๓๐ นาที

ศุโกรยามมหาสถาผล พระสนมมาเกิดกำเนิดสนอง เป็น
กระษัตริย์พงษ์เพื่องอินเรืองรอง ไต่ครอบครองสมบัติสวัสดิ์

วันศุกร์ ๑ โมงเช้า ๓๑ นาทีถึง ๓ โมงเช้า

พดุมพระไค้มโนเรศวร เป็นขึ้นเกษไกรลาศบุรีศรี โคมสำอาง
นางฟ้ากุมารี พระภูมิขึ้นชมภิรมย์ทรง

วันศุกร์ ๓ โมงเช้า ๑ นาทีถึง ๔ โมงเช้า ๓๐ นาที

จินทาเยาวเรศเมื่อเหตุมี พยญาตินางสั่งถึงวังหลวง ว่าเศร้าไครก
โสกันน้ำคาควง คุงคงหฤทัยระไหลลง

วันศุกร์ ๔ โมงเช้า ๓๑ นาทีถึงเที่ยง

เสารีสამิเทียวตามหา แสนโสภามาในไพรระหง ถึงอาศรม
ญาติทกลางดง พระโคมยงไต่ถามความสืบทา

วันศุกร์เที่ยง ๑ นาทีถึงบ่ายโมง ๓๐ นาที

ครูบาตาคฤษณะกัษฺธอง ทั้งท่านองนางสั่งไม่กัษา พระจก้า
ถ้อยคำแล้วอ่าลา ยามนี้หนาล้ามากด้วยจากกัน

วันศุกร์บ่าย ๑ โมง ๓๑ นาทีถึงบ่าย ๓ โมง

ภุมมะพระวัยไปตั้งใจหวัง ขึ้นขี่หลังนกใหญ่ข้ามไพรสัณฑ์ ถึง
ไกรลาศยาตรเยืองจรจัด เข้าเขตรขันธเสมายังธานี

วันศุกร์บ่าย ๓ โมง ๑ นาทีถึงบ่าย ๔ โมง ๓๐ นาที

สรีระมาปะเมื่อนางสงระ จึงให้อำมรงค์อันเรืองศรี นางเห็น
ขิบบินทวิภินคิ กิณวิสธคตฺตพระกุมาร

วันศุกร์บ่าย ๔ โมง ๓๑ นาทีถึงย่ำค่ำ

ศุกระพระไค้ส่วยสุข นิราศทกษัฎโฆสโมสร ไถ้นางคิน
ชนจิตรสนิทนอน สถาพรพลสวัสดิ์ค้อยอตรา

วันศุกร์ย่ำค่ำ ๑ นาทีถึง ๑ ทุ่ม ๓๐ นาที

ศุโกโรโอฟาร์มหาวิเศษ เมื่อพระเวสสันดรอันนาถา ได้ครอบครอง
เสน่แสนปรีดา ผูกประชาชมชื่นทุกคืนวัน

วันศุกร์ ๑ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึง ๑ ยาม

ภุมโมยามันรายให้จัดขวาง ให้ท่านช้างเผือกผู้ทวิชัยน พลเมือง
เคื่ององค์พระทรงธรรม กัชวณกันครหาว่าไม่คั

วันศุกร์ ๑ ยาม ๑ นาทีถึง ๔ ทุ่ม ๓๐ นาที

โสโรร้ายไ้เมื่อบิดาโกรธ พินาฏไทยส่ำทักต้องขับหนี ไม่เขาไว้
ไล่พรากจากบุรี ค้วยทำผิดประเวณีแต่โบราณ

วันศุกร์ ๔ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึง ๒ ยาม

พโหมสั๊กษัตรีบัลลังก์กำ ต้องกลืนกล้ำซลในยศ้วยไกลสสถาน
ลห้อยให้โหยพระทัยในคงทน ถึงสถานวงกุฎีศรีวาย

วันศุกร์ ๒ ยาม ๑ นาทีถึง ๗ ทุ่ม ๓๐ นาที

ยามระวีชัชชกไปทูลขอ สองพระหน่อวรรณารถถึงมาทหมาย ได้
แล้วพามาเมืองอินเวียงพราย ผุงอำมาตย์ทั้งหลายก็จับพลัน

วันศุกร์ ๗ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึง ๓ ยาม

ชีโวชุกชั้นปราชสัท ไทธิราชเลียงอิมไม่เคยคณัน ท้องแตกตาย
วายชีพชีวัน ในยามนั้นว่าร้ายทำนายดู

วันศุกร์ ๓ ยาม ๑ นาทีถึง ๑๐ ทุ่ม ๓๐ นาที

ศศิเกณท์ช้างม้าโยธาทัพ รับพระเวสสันดรที่ขวชอยู่ ทั้งไพร่
พลแห่ห้อมล้อมพรั่งพรู เสด็จสู่กรุงศรีวิรมย์

วันศุกร์ ๑๐ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึงย่ำรุ่ง

คุโกรพระบิดาราชากิเศก เป็นองค์เอกจอมกระษัตริย์อันสูงสม
เฉลิมมิ่งมงกุฎอันอุดม เป็นบรมสุโขภินุญญยศ

วันเสาร์ย่าง ๑ วินาทีถึง ๑ โมงเช้า ๓๐ นาที

เสาร์กำลังถึงข้างสาร กำลังหาญฤๅษณ์ปรากฏ ใต้เมฆ
 อักขระหมู่ขีมีพยศ เป็นกำหนดในยามตามเรื่องราว

วันเสาร์ ๑ โมงเช้า ๓๑ นาทีถึง ๓ โมงเช้า

ยามครพพพรหมณ์เอาเป็นผัว จำแลงตัวกรังกรังเป็นหญิงสาว
 บำเรอรักภักดีไม่มีคารว ทุกคำเข้าชมชิดสนิทสนม

วันเสาร์ ๓ โมงเช้า ๑ นาทีถึง ๔ โมงเช้า ๓๐ นาที

ภุมมะเกศบุตรอันสุทรัก ซื่อบุญญลักษณ์เรื่องฤๅษณ์มหิศร คุช
 เกษมเปรมปราสาธพร ยังไม่จรจากสถานของมารคา

วันเสาร์ ๔ โมงเช้า ๓๑ นาทีถึงเที่ยง

สุริยะลักพาพิศาหนั้น ชำมคิ้วยับธรรมาหารผา ไม่รอรังตั้งแต่
 จะรีบมา ยามนั้นพากันหนักใจ

วันเสาร์เที่ยง ๑ นาทีถึงบ่าย ๑ โมง ๓๐ นาที

ศุกระมาปะแม่น้ำกว้าง ยืนอยู่ข้างมหาชลาลัย เป็นยามที่
 หนัรอกคงปลอดภัย ไม่มีภัยแผ้วพาลสำราญกาย

วันเสาร์บ่าย ๑ โมง ๓๑ นาทีถึงบ่าย ๓ โมง

พจนางัยักษ์ประจักษ์เหตุ ชลเนตรคลอคลองลงของสาย ไป
 ตามลูกกับผิวแทยตัวตาย เป็นยามร้ายหมายจำเอาทำนอง

วันเสาร์บ่าย ๓ โมง ๑ นาทีถึงบ่าย ๔ โมง ๓๐ นาที

จินเฑนางถึงซึ่งพิณาศ โอรสราชทนต์แทนพระคุณสนอง ไม่สู้คิ
ยามนี้มักซึกซ้อง นางจึงต้องมรณาชีวิตราย

วันเสาร์บ่าย ๔ โมง ๓๑ นาทีถึงย่ำค่ำ

เสารันไต้เมอลกรัก เจริญศักดิ์โสภะหาไหน ไต้ครอบครอง
ชานนี้ไม่มีภัย สำราญใจทุกวันนิรันดร

วันเสาร์ย่ำค่ำ ๑ นาทีถึง ๑ ทุ่ม ๓๐ นาที

โสโหลหมานอันหาญกล้า รัชชามาทรงฤทธิธิศร พบญาติ
กรวยกัมประนมกร อาศรัยนอนที่ศาลาในราตรี

วันเสาร์ ๑ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึง ๑ ยาม

พุโหมหมานทยานเหาะ หมายเอาเกาะลงกาอันเรืองศรี ก็เหาะ
ทรงลงราชธานี เปนยามที่ไต้สมอารมณ์ถึง

วันเสาร์ ๑ ยาม ๑ นาทีถึง ๔ ทุ่ม ๓๐ นาที

ยามวิตรีครองมอขเม้น ก็แลเห็นธิดาพระยาหญิง สังเกต
กุดแลบคอบออยอิง เห็นความจริงข้อสัตย์ต่อภักดา

วันเสาร์ ๔ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึง ๒ ยาม

ชีโวยอชกายถวายแหวน สักาแสนเศวรัสร้อยละห้อยหา ชลในย
ไหลหลั่งถึงธารา นางโสกาฟูมฟายแทบวายปราณ

วันเสาร์ ๒ ยาม ๑ นาทีถึง ๗ ทุ่ม ๓๐ นาที

ศศิบุตรพระพายถวายแล้ว เห็นนางแก้วโสดาน่าสงสาร แล้วลี้ลาม
มาจากเขาวมาลย์ เข้ารุกรานอุทกส่วนอุสุริ

วันเสาร์ ๗ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึง ๓ ยาม

ศุโกร่นำยักษ์ลงม้วยมรณ ข้าวจรทรทวยถึงท้าวยักษ์ อิกกระตัก
กักก้องทั้งธานี ยักษ์กริ้วโกรธพิโรธใจ

วันเสาร์ ๓ ยาม ๑ นาทีถึง ๑๐ ทุ่ม ๓๐ นาที

กุมโมอินทรชิตรบชญา กวีสมาสวนขวัญเห็นถึงใหญ่ จึงแสดง
ศรจับตัวรวนไว้ แล้วนำไปถวายพระบิดา

วันเสาร์ ๑๐ ทุ่ม ๓๑ นาทีถึงย่ำรุ่ง

เสาโรเกื้อขยไกล้อรอุร่ง หลุ่มานเผากรุงท้าวยักษ์ ฐัฏฐกาล
สองสถานร่ำพิณมา แม้นยาตราเลิกเค็นทำเนินเฮย
จยเพียงนี้

ปฐมเมษชาติคัยไต้	ราชิ	กุดเขย
จันทร์พุดศอสวัสดิ	ผ่องแผ้ว	
พุดหทัย	กรกฏ	ยิ่งแซ
กันพุดมะกลั่นแกลัว	สถิตยั้แท้วราชิ	

